

• ஸ்ரீ நடராஜன்

இராகம்—சுருட்டி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

இராஜாதிராஜன் ஸ்ரீ நடராஜன்

அநுபல்லவி

ஆசா பாச மகற்றும் அன்பு விலாசன்

சாணம்

மாசில்லா மாதவர் தம் மனத்திற்பிர காசன்
மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் இவனென் சினேகன்.

(இராஜா)

தேசம் புகழுந்திரு வண்ணையில் வாசன்

சிவகாமி யம்மை சேவிக்கும் நேசன்.

(இராஜா)

மலர் 6 : இதழ் 9—16-8-40

நமச்சிவாய

அடியவர் மனத்தை நீங்கா
அப்பனே கருணை வாழ்வே
வடிவடை மழுமா னேந்தும்
வள்ளலே நமச்சி வாய.

1

ஆக்கையே கோயிலாக
வகஞ்சிவ லிங்க மாக
நீக்கமற் றெங்கும் நிற்கும்
நிமலனே நமச்சி வாய.

2

இலையடி பணிவார் தம்மை
யின்பவீ டடையச் செய்யுங்
துணைவனே சோதி வெற்பே
தூயனே நமச்சி வாய.

3

சுசனே யெம்மை நீங்கா

இறைவனே யிமையோர் போற்றும்
வாசமார் கமல பாதா
வள்ளலே நமச்சி வாய.

4

உள்குவா ருள்ளத் தெல்லாம்
உடனிருங் தறியுங் தேவே
கள்ளுலாங் குழலாள் பாகா
கடவுளே நமச்சி வாய.

5

ஊமைபோ விருங்தே யுண்மை
யுணருவார் தங்கட் கெல்லாம்
தாய்போ லருளைச் செய்யுஞ்
சங்கரா நமச்சி வாய.

6

எண்ணுவா ரெண்ணாங் தோன்று
மிடமெனப் பெரியோ ருன்னைத்
திண்ணமாய்ச் சொல்லும் நல்ல
தெய்வமே நமச்சி வாய.

7

ஏகம்ப மேவி யந்த
ஏந்திழை கலக்கங் தீர்த்த
ஏகனே யெல்லாம் வல்ல
ஏந்தையே நமச்சி வாய.

8

ஐயந்தீர்த் தடியேன் றன்னை
யன்றுநல் ஹாரி ஸாண்ட
துய்யனே துரிய வெற்பே
சுந்தரா நமச்சி வாய.

9

ஓன்பதுவாய்த் தோற்பை தன்னில்
உயிரடங்கி நிற்க நல்ல
அன்புசெய் தெய்வ மேயென்
அமுதமே நமச்சி வாய.

10

சிவதொண்டன் தொழுமின்

வெண்பா

பவவருடம் மார்கழியிற் பார்தனிலே யெங்கள்
சிவனருால் வந்தசிவ தொண்டன்—இவனையுடன்
ஏந்தி யெடுத்தணைத்தா ரின்போட்டியார்கள்
சாந்திஓம் சாந்திதத் சத்.

1

கண்ணையிமை காப்பதுபோற் காத்த வடியவர்க்கு
வண்ணையில்வா மீசன் வரந்தருவான்—திண்ணமிது
சேருங்க ளொன்றுய்ச் சிவசிவா வென்றுகளி
க்கருங்க ளொல்லாங் கொடுத்து.

2

கொடுத்தார்க்கு முண்டோ குறைதா னவரை
யடுத்தார்க்கு முண்டோ வடுக்கல்—எடுத்தான்
தலைபத்துங் தத்தளிக்கச் செய்த சிவனைத்
தலையால் வணங்குங் தமர்க்கு.

3

ஆறுவருடமவ னன்புடனே செய்த தொண்டு
கூறுங் தரமோ குவலயத்திற்—றேறீர்
எழுமின் விழிமினெல்லா மீசன் செயலாய்த்
தொழுமி னதுவே சுகம்.

4

மலர் 7 : இதழ் 1—15-12-40

தம்பிமாரே

ஒழுக்கம் விழுப்பங்தரும் தம்பிமாரே
 ஓம் என்று சிங்தை செய்வீர் தம்பிமாரே
 அழுக்கா றவாவெகுளி தம்பிமாரே
 ஆன்மாவைப் பந்திக்கும் தம்பிமாரே
 வழுக்கி விழுந்தாலும் தம்பிமாரே
 மலரடியைச் சிங்தைசெய்வீர் தம்பிமாரே
 பழுத்த வடியருடன் தம்பிமாரே
 பாடிப் பணீயவேண்டும் தம்பிமாரே
 முப்புவங் தடையமுன்னே தம்பிமாரே
 முழுதும் அறியவேண்டும் தம்பிமாரே
 நாப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்துத் தம்பிமாரே
 நாட்டிற் பொருள்தேட வேண்டாங் தம்பிமாரே
 ஆதியங்தம் நமக்கில்லைத் தம்பிமாரே
 ஆன்மாவே நாங்கள் காணும் தம்பிமாரே
 ஓதி யுனரவேண்டுங் தம்பிமாரே
 உய்ய வழி யதுகாணுங் தம்பிமாரே
 சாதி சமயபேதம் தம்பிமாரே
 சங்கற்ப மென்றறிவீர் தம்பிமாரே
 வாழி வாழி சிவன் நாமம் தம்பிமாரே
 மனசாரச் சொல்லுங்கள் தம்பிமாரே
 வாழிசிவ னடியார்கள் தம்பிமாரே
 மன்னவனுஞ் செங்கோலுங் தம்பிமாரே.

அருமையான தெய்வம்

அண்ணன்மாரே தம்பிமாரே ஆச்சிமாரே கேளீர்
அருமையான தெய்வம் நாங்கள் அதையறிந்து வாழீர். 1

இன்னதன்மை என்றுநம்மை எடுத்துச்சொல்வா
ருண்டோ
என்னபய மெங்களுக்கு எல்லாஞ்சிவ மன்றே. 2

அவனன்றி யோரனுவு மசையாதெனப் பெரியோர்
அன்றுசொன்ன நிறைமொழியை மறப்பதுவஞ்
சரியோ? 3

அங்கிங் கெனுதபடி யெங்குஞ்சிவ மென்று
அறிந்தடங்கி யகிலீத்திலே வாழ்வதுவே நன்று. 4

கானுங்கண்ணிற் கலந்தகண்ணே என்னுஞ்
சிவதொண்டர்
கருத்தைக்கண்டு வருத்தமற்று வாழ்தல் சிவ
தொண்டு. 5

அனைத்துமொன்று யிருக்குதென வறிந்த பெரியோர்கள்
அடியினையை முடிதனிலே அணிந்து கொண்டேன்
சிறியேன். 6

சுந்திமின்

அகவல்

இளம்பிறை சூடிய எந்தை பெருமான்
வரம்பெறுங் திருவடி வாழ்த்தி வணங்கி -
அன்னை தந்தை யாசா னடியார்
என்னு மிவர்களை யிணையடி பணிந்தே
ஒரு பொல்லாப்பு மில்லையென் ரேதிய
குருபரன் திருவடி சூம்பிட்டுக் கொண்டிங்
கறஞ்செய விரும்பென ஒளவைப் பிராட்டி
சிறந்த மொழியை நினைந்து சிந்தையிற்
சிவதொண்டன் பணிக்குத் துணைசெயுங் தொண்டர்
எவர்க்கும் யாமீன் டியம்புதுங் கேண்மோ !
அடியார் பலரில் வாண்டே மூளவும்
மிடியறக் காசு மிகவு மனுப்பினர்
அந்தநார் எடியார் தொகையோ குறைவாய்
வந்ததா ஸடியோம் வாளா விருந்தனம் ;
இனிமே லெவரும்,
வருடங் தொறுமுன்று ரூபா வழங்கிற்
கருமம் கடைப்பிடித் தாற்றுதுங் காண்க.

வெண்பா

போது மளவும் பொருளீங்த மெய்யடியீர் !
ஏதுங் குறைவேயிலை நீங்கள்—ஒதுமென்
சிந்தைகளி கூரச் சிவதொண்டு செய்வதற்குத்
தந்திடுவீர் மூன்றுரூபா தான்.

குதம்பைப் பாட் ①

எள்ளுக்கு ஸெண்ணெய்போ வெங்கு மிருப்பான்
எங்க ஸிறைவனடி—குதம்பாய்
எங்க ஸிறை வனடி.

1

உள்ளவுள்ள மெல்ல மெல்ல வெளி யாகும்
உறுதி யாயிரடி—குதம்பாய்
உறுதி யாயிரடி.

2

வெள்ளம் பள்ளத்தை நாடுமது போல
விமல வைனடி—குதம்பாய்
விமல வைனடி.

3

துள்ளித் திரியும் மனத்தை யடக்கின்றவ்
துரிய மடைந்திடலாம்—குதம்பாய்
துரிய மடைந்திடலாம்.

4

எங்கெங்குச் சென்றாலு மங்கங்கு மீசன்.
இருப்பதைக் கண்டிடடி—குதம்பாய்
இருப்பதைக் கண்டிடடி.

5

தெங்கி லிளீர் சேர்ந்திருங் தன்மைபோல்
தெய்வ மிருக்குதடி—குதம்பாய்
தெய்வ மிருக்குதடி.

6

மலர் 7: இதழ் 5—13-4-41

குருநாதா

செல்வக் குருநாதா ! செல்வக் குருநாதா !
சிங்கத்தடு மாறுதெடா ! திருவருளைத் தந்திடெடா ! 1

அல்லவெல்லாம் நீக்கி யாளாக்க வேண்டுமெடா
எல்லையில்லா வின்பத்திலே யெனையிருத்தி
வைத்திடெடா. 2

கல்லை நிகர்த்தமனங் கரையவரங் தந்திடெடா
தொல்லைவினை நீக்கிச் சுகமெனக்கே யீங்திடெடா. 3

நீயோ னென்னும் நிச்சயத்தைக் காட்டிடெடா
பேயேபோல் நானிருந்து பிரமை கொள்ள
வைத்திடெடா. 4

அங்குமிங்கு மோடி யலைந்து திரிகிரெண்டா
எங்குமுனைக் காண வெனக்குவரங் தந்திடெடா. 5

வலைப்பட்ட மான்போல் மயக்கமிக வாகுதெடா
சிலைப்பட்ட பண்டம்போற் சித்தஞ் சிதறுதெடா. 6

எனக்குள்ளே நீயிருக்கும் எழிலைத்தான் காட்டிடெடா
உனக்குள்ளே நானிருக்கு முண்மையிலே
மாட்டிடெடா. 7

பேசா மந்திரத்தின் பெருமை தந்திடெடா
ஆசா பிசாசை யகற்றவழி காட்டிடெடா. 8

என்னே டுடன்பிறந்தா ரெல்லோரும் மாண்டார்கள்
உன்னுறவே யல்லாம லோருறவு மில்லையெடா. 9

• முத்தி நல்குமே

குறள் வெண்செங்குறை

தான மிடுங்கள் தவம் புரியுங்கள்
ஞான வீடு நமக்கெளி தாமே.

1

பூவின் மணம்போற் பொருந்திய புருடனை
நாவினால் நமச்சிவாய வென் றுரைமின்!

2

ஆவிக்கு எாவி யாகிய வமலைனச்.
சேவிக்க வல்லார் சிவகதி பெறுவார்.

3

பாவிக எறியார் பரம்பொருள் பதமலர்
கூவி யழைமின் கூற்றுவன். வருமுன்.

4

உன்னை முழுவதும் ஒப்புக் கொடுத்தால்
அன்னையைப் போலே யாதரிப் பாரே.

5

பெரியவன் சிறியவ னென்பது பேதைமை
யரிதினு மரிதே யதனை யறிதல்.

6

பொறிவழிச் செல்லும் பொல்லா மனத்தை
யறிவா ஸடக்கி லானந்த மாமே.

7

அஃதை யறிவோ ரதுவே யாவர்
இஃதஃ தென்போ ரிழிந்தோ ராவர்.

8

எல்லாஞ் சிவன்செய லென்பர் பெரியோர்
மல்லா கத்தானை மறவாது வாழுக.

9

சொல்லாமற் சொன்ன சொல்லி னுறுதி
ஙல்லோ ரறிந்து நாடுவர் முத்தியே.

10

வானவர் தானவர் வணங்கினு மறியார்
ஞான முடையோர் நம்மை யறிவார்.

11

போன நாட் கிரங்கும் புந்தியை நீக்கி
மோன நிலையில் நிற்றலே முறைமை.

12

- வானகம் மண்ணகம் வந்துதாழ்ந் திடி னுங்
தானவ ஞேனேன் சஞ்சல மடையான். 13
- வெய்ய காமம் வெகுளி குரோதம்
வையார் மனத்திடை மாசில் லாரே. 14
- வெறும்வீண னெத்தனை வித்தைகற் றுலும்
தறுகுறும் பானவை தாஞ்தீ ரானே. 15
- பொறுமையும் அடக்கமும் பூரண சாந்தியும்
மறுமை யின்பம் பயக்குமா னிலத்தே. 16
- பலபல வாக விரியும்பாழ் மனத்தை
மெலமெல வாக வெற்றிகொள் வாயே. 17
- அகல நீளங் காண வரியது
பகலு மிரவு மற்ற பரம் பொருள். 18
- இனியதி லினியது ஈசன்மே லன்பு
முனிய வினியது மோகமுங் கோபமும். 19
- பிறப்பிறப் பற்ற பெருமான் மலரடி
மறப்பில் லாதார் மையல்தீர் வாரே. 20
- அளவுக்கா காரம் அறிந்துண் ஞைதான்
பிளவள வேனும் பேரின்ப மெய்தான். 21
- உயிரெலாங் தன்னுயிர் போல வுணர்ந்தோன்
பயிலு மிடமது பரகதி யாமே. 22
- ஓடுங்கு மனத்தில் உண்மை புலப்படும்
படும்பய னதுவே பற்றற் றேர்க்கே. 23
- தமஞ்சம மிரண்டின் தன்மையை யறிந்தோன்
அமரர்நா டாஞ் மாணை நமதே. 24
- எவரேனு மீசனை யிடைவிடா தெண்ணில்
அவரே நமக்குஙல் அன்பராங் கண்ஹார். 25

- வலமிட மோடும் வாசியை யறிவோர்
அலகிலா வாண்மை யடைவர் சத்தியம். 26
- குலங்கு முணராக் கூசாச் சிந்தையர்
மலரடி பெறுவர் மாநில மிசையே. 27
- உலகத்தோ டொட்ட வொழுக வறியார்
பலகற்று மொன்றும் பயன்பெற மாட்டார். 28
- அட்டாங்க யோக மறிந்து மாவதென்
இட்ட னீச னெனவறி யார்க்கே: 29
- ஆவதும் அழிவதும் அறியாப் பொருளை
நோவதால் வருபயன் உண்டோ நுவலுமின். 30
- சாவதும் பிறப்பதுங் தவிர்த்தெனை யாண்டான்
போவதும் வருவது மில்லாப்புங் கவனே. 31
- சித்தத்தி னுள்ளே தித்திக்குங் தேணைப்
பித்தர் அறிவரோ பேசுமின் பேசுமின். 32
- நாளுக்கு நாளாக நாட்கள் கழிந்தன
பாழுக் குழைத்துப் பயனற் றேனே. 33
- ஐங்கெழுத் துள்ளே யணத்தையுங் கண்டேன்
சஞ்சலங் தீர்ந்தேன் தனிமைபெற் றேனே. 34
- நஞ்சணி கண்டனை நான்முகன் மாலிவர்
அஞ்சலி செய்தும் அறிந்தில ராமே. 35
- நெஞ்சகம் னின்று னினைக்கும் பொருளைப்
பஞ்சமா பாதகர் பாரில் அறிந்திலர். 36
- அதுநா னென்னு மகலாத் தியானத்தால்
மதுவுண் வண்டுபோ லாயினர் பலரே. 37
- பேதங்க ளெல்லா மாயினும் பேதங்கள்
பேதியா வொன்றைப் பிரியவொண் ணதே. 38

- வேதமோ டாகம மறியா விமலை
நாதன் மம்நங்கி வாயவென் போமே. 39
- காணுங் கண்ணிற் கலந்த கண்ணது
ஆனும் பெண்ணு மலியு மானதே. 40
- ஆதார ஆதேய மானவப் பொருளின்
பாதார விந்தம் பணிதல் பயனே. 41
- சுதான தற்ற வெளியிற் சுகமாய்
நீதா னிருத்தல் நிச்சய மாமே. 42
- தேகம் விழுமுன் செல்வத்துட் செல்வத்தை
அகத்துட் காண்டல் அறிவென் பாரே. 43
- போக போக்கியம் எல்லாம் வீணை
யோக சமாதியி லிருந்துணர் வாயே. 44
- ஏக மாகிய ஒன்றே எல்லாமாய்த்
தியாக மானது சிந்தித் தறிநீ. 45
- முற்று முணர்க்கவ ரில்லை முழுதும்
பெற்றே மென்று பெருமை கொள்ளலை. 46
- சிற்றம் பலவன் திருந்து சேவடி
பெற்றவர் உலகிற் பிறந்த தில்லை. 47
- சற்றுஞ் சந்தேகங் கொள்ளலை சாட்சிநீ
முற்று மதன் விளை யாட்டென முன்னுதி. 48
- என்செயல் யாதொன்று மில்லை யாவும்
உன்செயல் என்றே யுணர்க்கேன் யானே. 49
- முன் செய்த தீவினை முற்றும் வெந்தன
பின் செயும் தீவினை பிறவா வெனக்கே. 50
- தருமமு மில்லைத் தானமு மில்லைக்
கருமமு மில்லைக் கண்டுகொண் டேனே. 51

மண்டல முழுதும் மன்னிய பொருளைக்
கண்டுகொண் டேனே கவலைதீர்ங் தேனே. 52

அண்டமும் பிண்டமு மடங்கலு மதுவே
தொண்டர்கள் கண்டு துயர்தீர்ங் தாரே. 53

முண்டக மலர்த்தாள் முடிமிசைக் கொண்டேன்
அண்டரு மறியா ரதிசய மதிசயம். 54

பண்டைசெய் வினையெலாம் பறந்தன பறந்தன
தண்டையம் மலர்த்தாள் தான்பணிங் தேனே. 55

காலை எழுங்கு கைகால் சுத்திசெய்
தாலயம் மேவி அரண்டி பணியே. 56

சீலமும் அதுவே செய்விரதமும் அதுவே
ஞாலமுள் எளவும் நன்மை யுண்டாமே. 57

காலனு மனுகான் கருமமு மனுகா
ஆல முண்ட கண்ட ணையே. 58

தால சூக்கும காரண மறிந்தால்
ஏலமர் குழலி எழிலருள் வருமே. 59

நாலறி வாளரும் நுனுகிய மறியார்
மாலய ஞெடுமறு தேவரு மறியார். 60

பிறப்பிறப் பில்லாப் பொருளே நீ
மறப்பி ல்லாமல் மனனஞ்செய் நானும். 61

சிறப்பு மிதுவே செல்வமு மிதுவே
அறனு மிதுவே அருளு மிதுவே. 62

உறவு மிதுவே உண்மையு மிதுவே
திறனு மிதுவே சித்தியு மிதுவே. 63

சிந்தி சிந்தி சிந்தி சிவகதி
மந்திர மிதுவே மனத்திடை மதியே.

64

யோக நாதன் உரைத்த மொழியை
மோகம் தீர்த்து முத்தி நல்குமே.

65

மலர் 7 : இதழ்—7, 8, 9, 10, 11, 12—1941

மலர் 8 : இதழ்—3, 4, 5—1942

பொன்னடியைப் போற்றுதுமே

தரவு கொச்சகத் கலிப்பா

இன்றுகி நாளையா யிருப்பானை எப்பொழுதும்
நன்றாக நினைவார்கள் நாடார்கள் பிறபொருளை
அன்றுவிள் கீழிருந்தங் கறமுரைத்த பெருமானைப்
பொன்றுத மலர் தூவிப் பொன்னடியைப்

போற்றுதுமே. 1

என்னரசை ஆரமுதை யெந்தையைம் பெருமானை
முன்னரசை மூவர்களும் வணங்கினின்ற மூர்த்திதனைத்
தன்னரசைத் தானுன தத்துவனைத் தயாபரனைத்
சொன்னவர்க ஸினிவங்கு தோன்றுர்க ஸிதுதின்னம். 2

பூதங்க ளைந்தாகிப் போக்குவர வில்லானை
நாதமெலாங் கடங்குநின்ற நம்பனை நாடோறும்
வேதமுறை தவரூம லர்ச்சிப்பார் வியனுலகில்
பாதமலர் காண்பார்கள் பணிவார்கள் பிறவாரே. 3

என்பிழைகள் பொறுப்பானை எங்குமா யிருப்பானை
அன்பிலரை யடையானை அஞ்செழுத்துப் பொருளானை
நன்மலர்கொண் டெங்நானும் நாட்கழித்தல் நலமென்றே
சொன்னவர்தங் திருப்பாதம் தொழுவேனே எங்நாஞும். 4

மந்திரமாய்த் தந்திரமாய் மருந்தாகி விருந்தாகி
எந்திரமாய் என்துணையாய் எல்லாமாட யல்லவுமாய்ச்
சந்திரஞ்சு சூரியஞ்சு சமரசரம் யாவுமாய்
எந்தைபிரா னிருந்தநிலை கண்டார்கள் பிறவாரே. 5

பிறவார்கள் இறவார்கள் பிறதொன்று லயரார்கள்
கரவார்கள் உழலார்கள் கண்டதிலே மனம் வையார்
அறநெறியில் வழுவார்கள் அன்பர்பணி மறவார்கள்
பிறவோன்று மறியார்கள் பிரியாத சிங்தையரே. 6

ஈரவார் சடையானை இளமதியை அணிந்தானை
மாரணக் காய்ந்தானை மங்கைஇடம் வைத்தானை
தாரமரும் மார்பானைச் சங்கரணைத் தாணுவை
ஆர்வமொடு துதிப்பார்கள் ஆனந்தம் பெறுவாரே. 7

என்னுயிருக் குயிரானை யெரியேந்து மியல்பானை
மன்னுயிர்க ளெல்லாமாய் மருவினின்ற திறலானைப்
பொன்னுயர் மெய்ப்பொரு ளானைப் போக்குவர
வில்லானை
உன்னுபவர் உலகத்தி லினிப்பிறப்ப தொழிந்தாரே. 8

மருவாருந் தாரானை வானவர்கள் பெருமானைத்
திருவாரும் மார்பானைச் சிவக்கொழுந்தைச் சின்மயனை
அருவானை உருவானை அங்குமிங்கு முள்ளானைக்
குருவாய்க்கோ ணைனைக் கண்டுள்ளம்
குளிர்ந்தேனே. 9

இப்பிறவி தீர்ப்பானை இனிப்பிறவா தருள்வானை
எப்பிறப்பும் என்னேடே உடனை இருந்தானை
ஓப்பிணைய் ஒருதானைய் ஊழியெல் லாம்நின்றுனைச்
செப்புமவ ரினிப்பிறப்போடிறப்பொன்றுஞ் சேராரே. 10

சற்குரு துணை

உலக முவக்கவும் உன்மனங் களிக்கவும்
 கழறும் வாசகங் கருத்தி லிருத்துக
 ஒன்றே தெய்வ மொன்றே உலகம்
 நன்றே என்றும் நாடிப் புரிவாய்
 நீசடப் பொருளால் நிறைதரு சித்து
 பேச வரிதுன் பெருமையை ராலும்
 ஆதலா வுன்னை யங்கி சுடாது
 காதல்சேர் காற்றும் உலர்த்தா கவலல்
 மாதிரங் தானும் வருத்த முடியாது
 ஓதிடு மப்புவுங் குளிரச்செய் யாதுணை
 சுறிலாப் பொருணை என்னள வேனும்
 மாறிலா மகிழ்ச்சி மனத்திடைக் கொள்வாய்
 சாதி சமயம் யாவுமுனக் கில்லை
 நீதி யொன்றை நெஞ்சிடை வைத்திடு
 உபாதி செய்யும் புலன்வழி யுருதே
 அபாய மொன்று மென்று முனக்கிலை
 செய்ய வேண்டிய செவ்வனே செய்வாய்
 உய்ந்தாய் முன்னர் உலகமுன் கைவசம்
 சந்தேக மில்லைச் சாற்றினன் கேணை
 சற்குரு உன்துணை சாட்சிஸீ யாவாய்
 அற்புத னடியினை யென்றும் வாழ்கவே.

இலங்கையானே

கவிவிருத்தம்

மதியும் நதியும் வைத்த சென்னியன்
விதியு மதியு மறியா விமலன்
துதிசெ யடியார் துன்பங் தீர்ப்பவன்
மதில்சே ரிலங்கை மாங்க ரானே.

1

நீருங் காலும் நிலனுங் தீயும்
ஆரும் வானு மம்புவி கதிரும்
சிருங் திருவுஞ் சிறப்பு முடையான்
நேரு மிலங்கை நெல்வய லானே.

2

எண்ணி யெண்ணி யுருகு மடியார்
மண்ணில் வந்து பிறவா வண்ணம்
உண்ணின் றருளை யுதவும் நாதன்
எண்ணில் வளஞ்சே ரிலங்கை யானே.

3

போக்கும் வரவும் இல்லாப் புனிதன்
ஆக்கும் அழிக்கும் அவனி யெல்லாங்
காக்கும் அடியார் கவலை தீர்க்கும்
ஷக்கும் இலங்கைப் பொன்னக ரானே.

4

பொன்னும் பொருளும் புகழுங் தருவான்
முன்னும் பின்னும் இல்லா முதல்வன்
என்னுள் அறிவா யென்றும் விளங்கும்
துன்னும் வரைகுழ் இலங்கை யானே.

5

நினைக்கு மடியார் நெஞ்சத் துள்ளே
முனைக்குங் காமக் குரோதம் மோகம்
அனைத்தும் போக்கும் அம்மான் பெம்மான்
சுனைச்சே ரிலங்கைத் தொன்னக ரானே.

6

முவ ரறியா முதல்வ னுலகில்
 தேவ ராலு மறியாத் தெய்வம்
 யாவ ரேனுங் தொழுவார் பாவம்
 வேவ வருளு மிலங்கை யானே.

7

செக்கர் போலும் மேனிச் செல்வன்
 அக்கு மாலீஸ் யணியு மமலன்
 சொக்க னென்னுஞ் சொந்தப் பெயரான்
 இக்கு மழியு மிலங்கை யானே.

8

ஆளும் பெருமா னகத்து ஸிருக்க
 நாளுங் கோளு நங்கட் கெங்கே
 வீழு மருவி விளங்கு மிலங்கை
 வாழும் பெருமான் மலர்த்தாள் காப்பே.

9

மலர் 8 : இதழ்—10, 11, 12—1942

நானுமவனே நீயுமவனே

ஊனு மவனே உயிரு மவனே
 நானு மவனே நீயு மவனே
 கோனு மவனே குருவு மவனே
 மானும் வார்த்தை பிறிதறி யேனே.

1

அறியும் பொருளும் அறிபடு பொருளும்
 செறியும் பொருளும் செறியாப் பொருளும்
 குறியும் குணமு மற்ற கோவென
 அறிவா ரீண்டு பிறவா ராமே.

2

• இலங்கையீர்

வெண்பா

பாவம்போம் பொல்லாப் பழிபோகும் பாருலகிற்
சேவந் கொடியோன் றிருவடியைச்—சாமளவுஞ்
சிந்திப்பீர் செல்வஞ் செறியிலங்கை நன்னூட்டர்
வந்திப்பீ ரென்றும் மகிழ்ந்து.

1

காமமுதலாறுங் கடிந்து கடிகமமுஞ்
சேமங் தருந்திவ்ய பாதத்தை—ஆமளவும்
போற்றிப் புகழுவீர் பொன்னிலங்கை நன்னூட்டர்
மாற்றிப் பிறக்க மருந்து.

2

புன்னுனிமேல் நீர்போல் நிலையாத பொய்யுடலை
என்னினிநீர் எண்ணி வருந்துவீர்—மண்ணுலகில்
ஆறுமுகன் பாதத்தை யன்பா யிலங்கையீர்
கூறு மதுவே குணம்.

3

இளமை நிலையா தெனவறிந்து வேலன்
பழமை தருமடியைப் பற்றும்—எழுமையும்
இன்பங் தருமே யிலங்கைமா நன்னூட்டர்
அன்பிற் பணிவீ ரறிந்து.

4

அறிவுக் கறிவாகி யப்பாற்கப் பாலாய்ச்
செறியும் முருகன் திருவடி—நெறியுடனே
பற்றிப் பணிந்திடுவீர் பல்கா லிலங்கையீர்
வெற்றிதரு மென்றும் விழைவு.

5

விளையுமிச்சை யெல்லாம் வெறுத்தே யெஞ்ஞான்றும்
இளையோன் றிருப்பாத மேத்த—மழைபோற்
கருணைவருமே கருதிலங்கை நாட்டர்
தருண மிதுகண்டர் தான்.

6

துறவீ
ஆசிரியப்பா

அன்பே வடிவாய் அமைந்த துறவீ !
 அன்பே யன்றி யாற்றலு முண்டோ ?
 இன்பமே யுலகி லெங்கனுஞ் செறிக
 துன்பமாம் மாயை தொடரா தொழிக
 எல்லியு மல்லு மீசனைப் போற்றுக
 கல்லுங் கரையக் கவிமழை சொரிக
 கங்குல்பக ஸற்ற காட்சி பெறுக ;
 எங்குஞ் சிவத்தைக் கண்டின் புறுக
 மங்குவார் செல்வம் மதியா தொழிக
 இங்கு நீ,

இருந்த படியே யிருந்து வாழுதி
 அருந்துயருன்னை யடையா வன்றே.

வஞ்சகம் நீக்கி வாழுந் துறவீ !
 அஞ்செழுத் துட்பொரு ளாகிய அமலைன
 நெஞ்சத் துள்ளீ வைத்து வணங்குதி
 கஞ்சத் தேவனுங் கண்ணனுங் கானைர்
 தன்போற் பிறரைத் தானென நினைந்திடு
 உன்போற் பிறரிவ் வுலகி மூண்டோ
 முன்பு நீ
 செய்த வல்வினை தீர்ந்திடுந் தியானஞ்
 செய்தினஞ் சீவன் சிவனே யன்றே.

இருமை மனம்படைத்த வுத்தமத்துறவீ !
 இருமையு மளிக்கு மிறைவன் திருவடி
 அந்தியுஞ் சந்தியு மகலாது போற்றிப்
 பந்தித்து நின்ற பாவம் போக்குதி
 சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவபோத நீக்குதி
 நிந்திப் பார்களை நேசத்தால் வெல்லுதி
 சந்தேகமில்லை
 நீயோ நித்தியன் நினக்கயல் கற்பனை
 நீயோ நிராமயன் நினவொழிந்து வாழ்தி.

இலங்கை மாமணியே

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

அப்பனே ஆருயிரே யன்பேயென் தூரவே
ஒப்பிலா வொன்றே ஊழியெலா மானவனே
வைப்பிலா வாழ்வே மவுனமணிப் பெட்டகமே
இப்புவியே ஸாம்புகழு மிலங்கைநக ரீஸ்வரனே. 1

ஆறுபிறை கொன்றை தும்பை யரவு சடையாட
நீறுபொலி மேனி நின்னெழிலைக் காட்டியிட
மாறுபடு மரக்கன் மலரடியின் கீழ்க்கிடக்க
ஆறுபொலி யிலங்கை யாண்டவனே நினக்குபயம். 2

இருங்கென்றைய் தீயா யிரவி மதியாகி
வருபுனலாய் மாருதமாய் மறிகடலாய் மன்னுயிராய்க்
குருவாகிச் சீடன்றைய்க் கூறவோன் ஞேச்சுடராய்
மருவிநிற் கும்மிலங்கை மணியே யுனக்கபயம். 3

சுரவார் செஞ்சடையாய் எழிலார் மழுப்படையாய்
பாரமார் கொம்மைமுலைப் பாவை யிடமுடையாய்
கோரமார் கொல்புவியைக் கொன்றுடுத்த கொற்றவனே
ஆரமுதே நல்லிலங்கை யாண்டவனே யுனக்கபயம். 4

உயிரெல்லா மாகியு மாகாத வுன்பெருமை
பயிலப் படும்விதமோ பாரளங்தோன் காணரிய
உயிருண் சுடர்மணியே உம்பர்பணி மெய்ப்பொருளே
மயில்குயில் பயிலிலங்கை மாமணியே நானபயம். 5

ஊருமில்லாய் பேருமில்லாய் உற்றூர்பெற் ரேருமில்லாய்
சிருஞ் சிறப்புமுள்ளாய் செக்கர்வான் மேனியனே
ஆரும் புகலரிய ஆற்றல்விடை யேறுமையா
காரும் தொழுமிலங்கைக் கடவுளே யுனக்கபயம். 6

எல்லாஞ் செயவல்ல விறைவனே யென்குருவே
நல்லார் தொழுதேத்தும் ஞானமணிப் பூடணமே
கொல்லா நெறிநின்ற குரவர்தொழும் மெய்ப்பொருளே
எல்லா வளமுஞ்சே ரிலங்கைமன்னே யுனக்கபயம். 7

ஏக னனேகனென்று மிமயமலை வாசனென்றும்
மோகமார் தக்களைமுன் முடித்த முதல்வனென்றும்
போகமார் பூண்மூலியாள் பொருந்திய பாகனென்றும்
யோகநாதன் பணியிலங்கை நாதா உனக்கபயம். 8

ஐயம் புகுந்துமுனி ஆணவத்தை முன்னழித்தாய்
தையல் தனக்குந்தன் பாதி உடல்கொடுத்தாய்
வெய்ய மதனகம் வெந்துவிழ நீவிழித்தாய்
தெய்வமே இல்ங்கைகநகர்ச் சிவனே உனக்கபயம். 9

ஓன்பதுவாய்த் தோற்பைக்கா யிரவு பகலுழலும்
என்மதிக் கின்னு மிரங்காமல் நீயிருந்தால்
என்செய்வே னெங்குருவே யெவர்க்குநா னெடுத்
துரைப்பேன்
சொன்னம் மலியிலங்கைச் சோதி யுனக்கபயம். 10

• குருதரிசனம்

வெண்பா

கருத்தில் நினைந்துருகிக் கைகூப்பும் மெய்யடியார்
வருத்த மேலாந்தீர்க்கும் வடிவேல்—திருத்தலத்தில்
தேரடியிற் ரேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன்
ஆரடாநீ யென்றான் அவன்.

1

தன்னை யறியத் தவமுஞற்றும் மாதவரை
அன்னையைப்போ லாதரிக்கு மாறுமுகன்—சங்நிதியில்
தேரடியிற் ரேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன்
தேரடாவுள் ளென்றான் சிரித்து.

2

வண்டுபண் செய்யும் வளம்பெருகு நல்லூரில்
மிண்டு மனத்தவரை மேனிலைக்குக்—கொண்டுவரும்
தேரடியிற் ரேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன்
தீரெடாபற் றென்றான் சிரித்து.

3

கன்னலொடு செங்கெல் கதலிபலா மாவர்க்கங்
துன்னுங்கல்லூர்ச் சாமி திருமுன்றில்—மன்னுசீர்த்
தேரடியிற் ரேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன்
சீரடியார் சூழ்ந்துங்கின்றார் தேர்.

4

அயலறியா வந்தணர்க ளான்றஙல் லூர்ப்பதியிற்
கயற்கணூர் காமவலை சேரா—வியல்புடைய
செல்லப்ப னென்னுஞ் சிவகுருவை நான்கண்டேன்
நல்லதப்பா வென்றான் நயந்து.

5

ஓன்றே விரண்டோ வொருமுன்றே வென்றெவரும்
அன்றுதொட் டின்றுவரை யாராய—ஓன்றுக்கும்
எட்டாமல் நின்ற னெழிற்குருவாய் நல்லூரிற்
பட்டமளித் தானெனக்குப் பார்.

6

நீராய் நெருப்பாய் நெடுநிலஞய்க் காற்றுகி
ஆராலுங் காணை வமலனங்கே—நேராகச்
சற்குருவாய் வந்தேயென் சந்தேகங் தீர்த்தாண்டான்
நிர்க்குணம் பூண்டேன் நினை.

7

புனலொழுகப் புள்ளிரியும் பொன்னீழு நாட்டில்
அனலேந்து வான்றன் புதல்வன்—மனமார
வாழ்நல்லை யம்பதியில் வாழ்வளிக்கச் சற்குருவாய்த்
தாள்காட்டி யாண்டான் தனி.

8

மலர் 9 : இதழ் 8—15-6-43
9—16-7-43

பார்மீதி லென்ன பயம்

தையலார் மையலிற் ரூன்மயங்கும் மாந்தர்காள்
வையமெல்லா மாள மருந்துண்டே—ஜயன்ரூள்
காலையோடு·மாலை கடல்கு மிலங்கையீர்
சாலவே போற்றுவீர் தான்.

1

செல்வச் செருக்கினாற் றீவினையை யாற்றுவீர்
அல்லற் கடற்குள்ளே ஆழங்கிடுவீர்—வல்லபரன்
தந்த முருகன் ரூளைப்பற்றீ ரிலங்கையீர்
அந்தமிலா வானந்த மாம்.

2

நில்லாத செல்வத்தை நேராகப் பெற்றக்கால்
இல்லாத வர்க்கீங்கே யீசன்றூள்—நல்லாய்த்
தொழுவார்க்குண் டோகுறைதான் தொல்லிலங்கை
ஏழுபிறப்பு மேமாப்போம் யாம்.

நாட்டார்

3

பொல்லாப் புழுமலியும் புன்குரம்பை யாழுடலை
நல்லோர் நயப்பரோ நாடோறும்—கொல்லாமற்
கூர்வேலன் பாதங் குறிப்பீ ரிலங்கையீர்
பார்மீதி லென்ன பயம்.

4

மலர் 9 : இதழ் 10—17-9-43

எல்லா மவன் செயல்

வெண்பா

தாமரையில் ஸீர்போற் சகத்திலே தம்பினீ
சேமழுடன் வாழ்வாய் சிவனைநினை—ஆமளவும்
நன்மையையே செய்வாய்நீ நல்லோரைப் பேணிநட
தன்னை யறியலாங் தான்.

தந்தைதநாய் மற்றுங் தமர் தாரமெல்லாருஞ்
சந்தையி ற்கூட்டமிது தப்பாது—எந்தைபால்
எப்போது மன்புவை எல்லா மவன் செயலே
இப்போ சமய மினங்கு.

கலிவிருத்தம்

எனக்கினி யான்பிறர் யாவர்க்கு மினியான்
தனக்கொப்பி லாதான் தத்துவா தீதன்
சினக்குங் கரியுரித்துத் திருமேனி போர்த்தான்
வனப்புறஞ் சோலைகு மிலங்கை மன்னுமே.

எங்கு முள்ளவன் எல்லாம் வல்லவன்
மங்கையோர் பாகன் மான்மழுக் கையினன்
பங்கயன் மால்பறங் திடந்துங் காணேன்
கொங்கவிழ் காவிலங்கை கோயில் கொண்டானே.

என்னை யென்ன வெனக்கறி வித்தவன்
அன்னை தன்னினு மன்புமிக் குள்ளவன்
தன்னை யெவரு மறியாத் தலைமையன்
தென்னைசே ரிலங்கை தேடியாண் டானே.

திருநாடு

தரவு கொச்சக் கலிப்பா

எல்லார்க்குங் தம்பிரா னென்னைவாங் தாண்டு கொண்டான்
கொல்லேன்பொய் சொல்லேன்யான் குருமொழியை
மறக்கிலேன்

நில்லாத காயத்தை நிலையெனவே என்னுகிலேன்
செல்லாரும் பொழில்குழு மிலங்கையென் றிருநாடே. 1

என்னைவிட் டகலாம் லெப்போது மிருக்கின்ற
அன்னையொப் பானவனை யடியேன்யான் மறப்பேனே
முன்னைநா ஸிராவனைன் றன் முடிபத்தும் நெரித்தவன்
தென்னைபனை சேரிலங்கை சிறியேன்றன் திருநாடே. 2

நீர்நிலங்தீ கால்வானைய் நின்றபிரான் சிறியேனை
ஓர்கணமும் பூரிவறியான் உத்தமர்தஞ் சிந்தையான்
கார்நிற மேனியனுங் கமலவனுங் காண்கிலான்
சீர்பெறா மிலங்கையென் றிருநாடு கண்டுகொளே. 3

பொறிவழிபோ யலையாமல் பூவுலகிற் காத்தபிரான்
அறிவுக் கறிவானன் ஆரணமு மறியகில்லான்
குறிகுணங்க எற்ற வொன்றைக் கும்பிடுவோ
மெப்போதும்
செறிபொழில்கு மிலங்கையே சிறியேன்றன் றிருநாடே. 4

முற்றுத பின்மதியம் முடிதனியே வைத்தபிரான்
அற்றுர்க்கு மலங்தார்க்கு மருள்புரியு மம்பலவன்
நற்று மரைப்பாதம் நாள்தோறுங் கைதொழுவார்
வற்றுத வளஞ்செறியு மிலங்கையென் றிருநாடே. 5

அம்மானை

தரவுகொச்சகம்

அம்மையு மப்பனுமாய் நின்றூரா ரம்மானை
 இங்மை மறுமைக் கிறைவர்கா ணம்மானை
 இம்மை மறுமைக் கிவரிறைவ ரானுக்கால்
 தம்மையறிந் தார்தலை யாவரோ அம்மானை
 செம்மைமன முண்டாறுற் சேர்வர் தலையிடத்தில்
 உம்மை யங்கே காண முடியாதா மும்மானை. 1

இலங்கையான்

கலிவிருத்தம்

நேசத் தாலரன் நீள்கழல் போற்றுவார்
 பாசத் தாற்றுயர் பாரினி லெய்திடார்.
 வாசக் காபல சேரு மிலங்கையித்
 தேசத் தான் சொல்லைச் சிந்தையிற் கொண்மினே. 1

எல்லாம் வல்ல இறைவன் றிருப்பதம்
 சொல்லும் பூக்கொடு தோத்திரஞ் செய்பவர்
 கல்லா ராயினுங் கதியுண் டிலங்கையான்
 சொல்லைச் சிந்தித்துத் துன்பத்தைத் தீர்மினே. 2

மொழிக்கு நற்றுணை முன்னஞ் செழுத்துமே
 விழிக்கு நற்றுணை மென்மலர்த் தாள்களே
 வழிக்கு நற்றுணை வண்புகழ் பாடலே
 களிக்கு மிலங்கையான் கட்டுரை கேண்மினே. 3

பொறிவ மிமனம் போயலை யாமலே
 நெறிவ மினிற்கக் கற்றுக் கணங்தோறும்
 அறிவ மிந்திட ரெய்தீ ரிலங்கையான்
 குறிவ மிச்செலக் கூடிடும் முத்தியே. 4

புன்னெ றிசெலும் போக்கை யொழித்து நீர்
நன்னெ றிதனில் நாட்டத்தை வைத்திடிற்
சென்னெ றிக்குநற் செல்வ மிலங்கையான்
சொன்னெ றிதனைச் சோரா துணர்மினே.

5

சமைய தீக்கையைப் பெற்றுப்பின் சற்குரு
அமையு மப்பா வவன்வழி செல்விரால்
தமையுணரு மறிவு தலைப்படும் லங்கையான்
சுவை தருஞ் சொல்லைக் கேட்பது தக்கதே.

6

காண்பான் காட்சி காட்சிப்பொ ருளிவை
மாண்பாய் விட்டு மலரடி சிந்தித்தால்
வீண்பாவங்கள் வெருண்டோடு மிலங்கையான்
மாண்பாச் சொன்னது மனத்திடை வைம்மினே.

7

இருப்பி னும்நடங் தெத்திசை செல்லினும்
பொருப்பில் வாழ்ந்திடு புங்கவன் பொற்பதம்
விருப்ப மாவிளம்பீ ரிவ்வி லங்கையான்
விருப்பமான சொல் வீட்டை யளிக்குமே.

8

அம்மை யப்ப னரிய சகோதரர்
இம்மை யில்லிறை யென்றுநீ ரெண்ணியே
மும்மைக் காலத்தும் போற்றீ ரிலங்கையான்
செம்மை யானசொன் முத்தியிற் சேர்க்குமே.

9

போன காலத்தை யெண்ணிப் புகையுவீர்
ஞான நாயகன் நற்பதம் போற்றுவீர்
ஈன மானவை யேகு மிலங்கையான்
மோன நல்கு மொழிதனை உள்ளுமின்.

10

போற்றித் தெளி

குறள் வெண்பா

ஶஹிவடைய ரெல்லா முடைய ரெனவே
செறிவுபெறச் சொன்னார் தெரி.

1

அலையு மனத்தை யடக்கிய பெரியோர்
தொலையாப் பிறவி தொலைத்தார்.

2

ஆவது மழிவது மான்வாவுக் கில்லையெனச்
சேவடி போற்றித் தெளி.

3

இல்லையென் னமலே யிட்டிங்கு வாழ்பவர்க்
கெல்லையில்பே ரின்ப மெழும்.

4

ஈசனை யெல்லையில் லாத விறைவனை
வாச மலர்தூய் வணங்கு.

5

உலகு முயிரு மொன்றி நிறையுங்
குலதெய்வத் தைக்கும் பிடு.

6

ஊட்டி வளர்க்க ஒருவ னிருக்கவே
வாட்டமுனக் கேளே மகிழ்.

7

எழுதவே யொண்ண விறைவ னடியைத்
தொழுவார் மனந்தூ யவர்.

8

ஏக னாகேன யுற்றவெம் மீசனைத்
தேகம்போ முன்னர்த் தொழு.

9

ஐயப் படாத வகத்தின ரெல்லார்க்குங்
தெய்வத்தா லெய்துங் திடம்.

10

ஓன்பதுவாய்த் தோற்பை யடைவதற்கு முன்னரே
யன்பா லவனை யலை.

11

ஓடும் புளியம் பழமும்போ லீங்குநீ
பீடுடனே வாழ்க பிழைத்து.

12

ஓளவியஞ் செல்வ மனைத்து மழிக்குமே
கவ்வியரன் பாதங் கருது.

13

அக்கினரு மாலை யணியுமெங் தேவைனப்
பக்குவத்தி ஞேடு பணி.

14

கங்கையொடு திங்கள் புனைந்த கடவுளை
மங்கைபங் காளனை வாழ்த்து.

15

அங்கிங் கெனமை லகண்டமாய் நின்றவப்
புங்கவன் பாதமலர் போற்று.

16

சங்கரன் தாளினை தாம்பணி வாரெய்தும்
இன்பமுழ் வீடும் எளிது.

17

ஞமன்வரும் முன்னரே யெம்மான்றன் பாதம்
தமவென்க் கொள்வாரஞ் சார்.

18

இடபங் தனிலேறு மீசனைத் தேவர்
தொடர வொண்ணைனத் தொழு.

19

இனங்கிவாழ் மாந்தர்க ஸின்பவீ டாள்வார்
பணம்பொரு ளெல்லாம் படைத்து.

20

தத்து பரிநரி யாகச் சமைத்தானை
நித்தமு மேத்துக ஞேர்ந்து.

21

நன்மையுங் தீமையும் நாடாத நாதனைச்
சொன்னவர் தாமேதூ யோர்.

22

பந்தஞ்செய் பாசமே பாறிடும் வண்ணை
அந்தமில் லாதவற் போற்று.

23

மன்றுள்ளே பாடுமெம் மாமணி தன்னை
என்றும் மனத்து விருத்து.

24

இயக்கர் முனிவர்கள் ஏத்து மவனை
வியக்க வாழ்த் திற்பெறுவர் விண்.

25

அரவுசேர் மேனியெம் மண்ண லடியைப்
பரவுவார் சேர்வர் பரம்.

26

அலகிலாச் சோதியை யன்போடு பாடின்
உலகிற் பெறுவர் உயர்வு.

27

வண்டார்க்குங் கொன்றையம் வார்சடை யோனடித்
தண்டா மரையே சரண்.

28

அழகாரு மம்புவியுங் கொன்றையு மங்கை
அழலும் புனைவோ னரண்.

29

அளவில் மதந்தோறு மாங்காங்கே நின்று
விளைவோ னெமக்குத் துஜை.

30

அறம் பொரு ஸின்பமும் வீடுமளிக்கும்
பரனை நினைந்தென்றும் பாடு.

31

அன்னத்தோ டாடை யளிக்கு மொருவனை
இன்னே னெனவுணர்ந்தோர் யார்.

32

திருத்தாண்டகம் (1)

தேனுந்து முக்கனித்தீஞ் சுவையர் போலும்
 சிவகாமி யம்மையிடப் பாகர் போலும்
 வானுங் திசையெட்டு மானூர் போலும்
 மறிகடலும் மதிகதிரு மானூர் போலும்
 தானும்நானும் மொன்று யிருப்பார் போலும்
 சாதலொடு பிறத்தலுங் தவிர்ந்தார் போலும்
 மானும் மழுவுங் துரித்தார் போலும்
 மன்னியென் னுள்ளத்தி னுண்ணின் ரூரே. 1

ஆயிரங் திருநாம முடையார் போலு
 மஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்து மானூர் போலும்
 தீயினும் மேனி சிறந்தார் போலும்
 சென்னி மிசைக் கங்கையினைச் செறித்தார் போலும்
 தாயினும் நனிமிக்க வினியார் போலும்
 சாமகா னப்பிரிய முடையார் போலும்
 நாயினுங் கடையேனை யாண்டார் போலும்
 நன்மையொடு தீமையொன்று மில்லார் தாமே. 2

எல்லாஞ் செயவல்ல சித்தர் போலும்
 ஏக மனேகமாய் நின்றூர் போலும்
 கல்லார்க்குங் கற்றூர்க்கு மருள்வார் போலும்
 காமலையுங் காலலையுங் காய்ந்தார் போலும்
 சொல்லாலே சும்மா இருக்கவைத்தார் போலும்
 சுருதிமுத லாகமங்கள் காணூர் போலும்
 எல்லாமா யல்லவுமா யிருந்தார் போலும்
 என்னிதயம் நீங்காத விறைவர் தாமே. 3

சிரித்துப் புரழுன்றுஞ் செற்றூர் போலும்
 திருவெல்லா மொருங்கே திரண்டார் போலும்
 அரிக்கு மயனுக்கு மெட்டார் போலும்
 ஆவத மிவ தில்லார் போலும்

கரிக்குரு விக்கரு ஸீங்தார் போலும்

காட்டானைத் தோலுரித்து மகிழ்ந்தார் போலும்
மரித்தல் பிறத்த லில்லார் போலும்

மன்னியென்ற னுள்ளத்தி னுண்ணின் ரூரே. 4

மன்தீகால் வானமேலா மானூர் போலும்

மாசில்லாச் சோதியாய் நின்றூர் போலும்
கண்முதலா மிந்திரிய மானூர் போலும்

காண்பவனும் காட்சியு மானூர் போலும்
எண்ணில் சமயங்க ளானூர் போலும்

என்னியென்ற லறிவித்த இறைவர் போலும்
மன்னிலினிப் பிறவாமற் காத்தார் போலும்

மன்னியென்ற னுள்ளத்தி னுண்ணின் ரூரே. 5

திருத்தாண்டகம் (2)

இருங்கிலனே டிரவிமதி யாயி னன்காண்

என்னிதயம் நீங்காத இறைய வன்காண்.

அரும்பொன்காண் அம்மைகாண் அப்பன் ருன்காண்

அன்றுமின்று மென்றுமப் படியுள் ளான்காண்
தருமமே உருவாகச் சமைந்த வன்காண்

தன்னெப்பா ரில்லாத தத்து வன்காண்
அருவன்கா னுருவன்கா னருவருவ மாய

அன்பன்கா னவனுயிருக் குயிரா னனே. 1

பெருமான்காண் பிறப்பிறப்பில் லாத வன்காண்

பேச்சிறந்த பெரியான்காண் பெருமுடியு மடியுங்
கருமாலும் நான்முகனு மறியா தான்காண்

கங்கைமதி யணிந்தான்காண் கசிந்து போற்றும்
திருவாளர் சித்தத்துட் டித்திப் பான்காண்

திருவரையை யெடுத்ததிற லரக்கன் றன்னைப்
பெருவிரலா லடர்த்தபின் னருள்செய் தான்காண்

பிஞ்ஞகன்காண் பிரியாதென் னுள்ளத் தானே. 2

நம்பன்காண் நரியெல்லாம் பரிசெய் தான்காண்
 ஞாலமுதற் றத்துவங்க ஓாயி னன்காண்
 செம்பொனம் பலத்திலே யாடுவான்காண்
 திகழ்க்குலப் படையன்காண் திருநீற் றுன்காண்
 உம்பரெல்லாம் போற்றவிடை யூரு வான்காண்
 ஒருவன்காண் உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
 இம்பருளார் காதலிக்கு மெளியார்க் கென்று
 மெளியான்கா ணவனென்ற னிதயத் தானே. 3

பண்ணவன்கா ணிசையவன்காண் பரவு வார்கள்
 கண்ணவன்காண் கங்காள வேடத் தான்காண்
 எண்ணவன்காண் எழுத்தவன்காண் எங்கு மான
 விண்ணவன்காண் விளங்குமதிச் சென்னி யன்காண்
 பெண்ணவன்காண் ஆணவன்காண் பெருமான்
 தான்காண்
 மண்ணவன்காண் மாருதம்வா ணயி னன்காண்
 அண்மையன்காண் சேய்மையன்காண் அன்று மின்று
 உண்மையன்காண் என்னுயிருக் குயிரா னனே. 4

வடிவசேர் மழுவேந்தி யாடு வான்காண்
 மாணிக்க வாசகனுக் கருள்செய் தான்காண்
 கடிகமழுங் கொன்றையங் கண்ணி யன்காண்
 கரும்புதரு சுவையெனக்குக் காட்டி னன்காண்
 படிபுகழும் பாசுபத வேடத் தான்காண்
 பகலோடி ராவறியாப் பண்பி னன்காண்
 நெடியமா லயன்தேட நீண்டு நின்ற
 நிறைசோதிப் பிழம்பன்காண் நெஞ்சள்ளானே. 5

வேறு

நீறணிந்த திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
 நெற்றிமேற் கண்தோன்றும் மதியங் தோன்றும்
 ஆறணிந்த சடைதோன்றும் அம்மை தோன்றும்
 அரைக்கசைத்த புலியாடை அசைந்து தோன்றும்

ஏற்மர்ந்த எழில்தோன்றும் இசையுங் தோன்றும்
எடுத்திருப் பதங்தோன்றும் மழும்மான் தோன்றும்
பேறளிக்குஞ் திருக்கரத்தின் பெருமை தோன்றும்
பிரியாமல் என்னையாள் பெருமா ஞர்க்கே. 1

கறுத்திருண்ட கண்டத்தின் பெருமை தோன்றும்
கதிகாட்டுங் கண்ணினைகள் கலந்து தோன்றும்
செறுத்தவர்தம் புரமட்ட சிரிப்புத் தோன்றும்
தேவார்கணம் சூழ்ந்திருக்கும் சிறப்புத் தோன்றும்
இறுத்தவர்தம் மென்பெல்லா முடம்பிற் தோன்றும்
ஓளிதோன்றும் ஓங்கார வாசி தோன்றும்
சிறுத்தவிடை யுமையாளோர் பாகங் தோன்றும்
சிவசிவா சீவன்சிவ நெனக்கண் டெனே. 2

ஆறணிந்த திருச்சடையா யமரர் கோவே
அங்குமிங்கு மெங்குநீ அரசே ஜூயா
நீறணிந்த திருக்கோல முடையாய் நின்னை
நேரிழையாள் பாகமாய்க் காணப் பெற்றூல்
தாரணியிற் பிறவியென்னும் தலைகள் போமே
சாயுச்சு பதவியுங்தான் தப்பா தெய்தும்
ஆரறிய வல்லாருன் பெருமை தன்னை
அப்பனே ஆருயிரே ஆளு வாயே. 3

வறுமைப் பிணி

இராகம்—சங்கராபரணம். தாளம்—ரூபகம்

வறுமைப் பிணிக்கு மருந்தொன் றிருக்குது
வந்து பாருங்கள் நல்லூரில்
வந்து மருந்தை அருந்திய மாதவர்
வாழ்ந்தார் வாழ்ந்தார் வாழ்ந்தாரே.

1

வாசம் பொருந்திய மாமலர்ச் சோலையில்
வந்து குயில் கூவும்
மற்ற மாதரும் நாடக மாதரும்
வந்து மகிழ்ந்து வணங்கிடுவார்.

2

வீதிக்கு வீதி வெளிச்சமும் அங்கே
வீற்றிருந் தாடவர்கள்
சோதிப் பிரகாச வேலைக் கொண்டாடித்
துதிப்பதைப் பார்த்திடுவோம்.

3

மலர் 10 : இதழ் 8—16-7-44

வேலைத் தூக்கி

இராகம்—எதுகுலகாம்போதி. தாளம்—மிசிரம்
பஸ்லவி

வேலைத் தூக்கிவிளை யாடுந் தெய்வமே—யென்
வினைப்பகைதீர் தெய்வமே.

அநுபஸ்லவி

காலைத் தூக்கி யாடும் கண்ணுதல் தந்த
கதிர்காமத் தையனே கழலடி நம்பி வந்தேன்.
(வேலைத்)

சரணம்

எங்கெங்குங் திருமுகம் எங்கெங்குங் திருவிழி
எங்கெங்குங் திருச்செவி எங்கெங்குங் திருக்கரம்.

எங்கெங்குங் திருவடி எங்கேநீ அங்கே நான்
ஈசனே கதிர்காம வாசனே முருகேசா. (வேலைத்)

மலர் 10 : இதழ் 9—16-8-44

நல் ஹரான் கிருபை

இராகம்—சுருட்டி. தாளம்—ஆதி

பஸ்லவி

நல் ஹரான் கிருபை வேண்டும்—நாம் ஃங்நாளும்
பாடவேண்டும்—வேறென்ன வேண்டும்.

அநுபஸ்லவி

சொல்லும் பொருளுமற்றுச்—சம்மா விருக்க வேண்டும்
தூய குருவின் பாதம் துணையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

(நல் ஹரா)

சரணம்

அல்லும் பகலும்சிவ நாமத்தைச் சொல்ல வேண்டும்
ஆசை முன்றையும் அடியோடு கொல்ல வேண்டும்
கண்டு கண்டு மனங் குளிர்ந்திட வேண்டும்
காமக்குரோத மோகத்தைத் தீர்க்க வேண்டும்,

(நல் ஹரா) 1

பொறிவழி போய்மனம் அலையாமை வேண்டும்
பூரண மான நிஷ்டையும் வேண்டும்
எல்லாரிடத்து மன்பு செலுத்த வேண்டும்
எழில்பெறுஞ் சுழுமுனை வழிச்செல்ல வேண்டும்.

(நல் ஹரா) 2

மலர் 10 : இதழ் 10—16-9-44

நல்லூரைக் கும்பிடு

இராகம்—ஜோகினி. தாளம்—ஆதி

பஸ்லவி

நல்லூரைக் கும்பிடு நீ பாடு அதனாலே
நாட்டிலுள்ள பிணிகள் ஓடும்.

அநுபஸ்லவி

செல்லாதே வெறுங் கையாய் செல்லப்பன் வாழ்ந்த நாடு
தேங்காயுடன் பழம் கொண்டு நீ செல்லு.

சரணம்

வாடி உன்மனம் ஓடினாலும் வருத்தங்கள்
கோடி கோடியாகக் கூடினாலும்—குறைகள் வந்து

தேடி உன்னை முடினாலும்—செல்லப்பன் பாதம்
சிந்தித்தால் ஓடி ஓடிப்போமே.

பெண்டு பிள்ளைகளென்று பேதைமை கொண்டு நீ
கண்ட கண்ட இடம் கலங்கி நீ திரியாதே.

ரங்க நின் திருவருள்.

இராகம்—காபி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

ரங்கஙின் திருவருள் தரலாகாதா—ழீ

அநுபல்லவி

தேசக்காலம் யாவும் மறந்து

தேவா உன்றனருள் நிறைந்து—திரு

சரணம்

பாதகன் கஞ்ச னனுப்பிய பூதகி . .

பாரில் மாளவே செய்தாய்

அதுபோல் அடியேன் ஆணவமொழிய.

அருள்ளீ தருவாய் ஜய.

(திரு) 1

வேத புராணம் காண வொண்ணைத

வித்தகனே பக்தர் வேண்டும்

விமலா அமலா கமலக் கண்ணை

விரைவாய் ஸ் வருவாயே.

(திரு) 2

அரகர சிவசிவ மதையோனே

அன்பர்தஞ் சிந்தையில் உறைவோனே
அரகர சிவசிவ மதையோனே.

1

பொன்னே மணியே பூங்கோவே
புலவரெல் லாம்புகழ் எங்கோவே.

2

கானுங் கண்ணிற் கலந்தவனே
கதிரொளி போலெங்கும் நிறைந்தவனே.

3

ஆனும் பெண் னும் ஆனவனே
அடியவர் பேணும் வானவனே.

4

கோணிய் பிறையை முடித்தவனே
கொல்புவித் தோலை யுடுத்தவனே.

5

பாற்கடல் தன்னை அழைத்தவனே
பாரோடு விண்ணையப் பரந்தவனே.

6

நாற்பொருள் தன்னை விரித்தவனே
நுண்ணிடை யாள்தன் இடத்தவனே.

7

தில்லையில் ஆடிய சிற்பரனே
சிவசிவ சிவசிவ தற்பரனே.

8

எல்லையில் லாவருள் தந்தவனே
என்போல் நல்லையில் வந்தவனே.

9

தொண்டு செய்வார்

தொண்டுசெய் வாருக் குண்டே ஞானம்
 தொண்டுசெய் வாருக் குண்டே மோனம்
 தொண்டுசெய் வாருக் குண்டே தானம்
 தொண்டுசெய் வாருக் குண்டே கானம்.

1

எல்லா ரிடத்தும் அடியேன் வாழ்வேன்
 எல்லா ரிடத்தும் அடியேன் தாழ்வேன்
 எல்லார்க்கு மென்றும் அடியேன் கேள்வன்
 சொல்லாற் பயனிலை யென்றே சூழ்வன்.

2

எல்லா ருருவமு மென்னுரு வாகும்
 எல்லார் நலன்களு மென்னல மாகும்
 எல்லார் பலமு மென்பல மாகும் ..
 நல்லோர் என்னுரை நயந்துகொள் வாரே.

3

வருவன வெல்லாம் வங்தே யேகுக
 கருதுவ வெல்லாங் கருதித் திருக
 ஒருவரு மறியா வொண்செஞ் சீரடி
 குருபரன் திருவடி கொண்டா டுதுமே.

4

ஒன்றிரண் டென்றே யுரையார் பெரியார்
 கன்றும் மனத்தைக் கண்டாற் பரிவார்
 கொன்றுயிர் வாழுக் குறியார் திரிவார்
 நன்றிது தீதென நலியார் அரிழும்.

5

எல்லா ரிடத்தும் உள்ளாய் தூயாய்
 எல்லா எழிலும் நீயே யானைய்
 கல்லாய் மலையாய்க் கவின்பெறு மரமாய்ப்
 புல்லாய்ப் பூடாய்ப் பொலிவாய் நீயே.

6

உன்துளை யன்றி உயிர்த்துளை காணேன்
 பின்னை என்னைப் பிரியா துறைவாய்
 அன்னையுங் தந்தையும் ஆசானுமநீ
 முன்னைப் பொருட்கெலாம் முன்னைப் பொருள்நீ.

7

உடல்பொருள் ஆவி உன்னதே இறைவா !
 திடம்பெற ஞானத் தெளிவை நல்குதி
 கண்ணே கருத்தே எண்ணே எழுத்தே
 விண்ணே விண்ணில் விளங்கும் மதியே. 8

பண்ணே பண்ணிற் கணியே பரம !
 எண்ணேன் இனிப்பிற தெய்வம் நாயேன்
 ஏத்தி ஏத்தி இனங்கி வணங்கச்
 சாற்றிய கவியை ஏற்றிடு வாயே. 9

மலர் 12 : இதழ் 2, 3—1948

நல் வரம்

கலிவிருத்தம்

என்னை யென்ற லெனக்கறி வித்தவன்
 தென்னை மாப்பனை சேரும்நல் லாருளான்
 அன்னை தன்னினும் மேம்படு மன்புளான்
 தன்னை நாடினன் தந்தன ஞேர்வரம். 1

மதியி லேரவி வைத்திடும் மாதவர்
 துதிசெய் தூய மலரடி யென்னுளம்
 பதிய வைத்திடும் பாக்கியம் யான்பெற
 மதியை வேண்டினேன் தந்தரு விவ்வரம். 2

இருவி ணை ளைக்கண்டா லஞ்சவும்
 வருவி ணைகளில் வையத்திற் கெஞ்சவும்
 குருப ரனுடன் கூடிச் சிறக்கவும்
 மருவு பாவம் மறக்கவுங் தாவரம். 3

அதுவி துவென்ற வவையெல்லாங் கண்டாருக்
 கதுவி துவுமாய் நின்ற பரம்பொருள்
 பொதுவி னில்நடங் கண்டு களிக்கவுன்
 புதும லரடி போற்றிடத் தாவரம். 4

ஆதா ரத்தால் நிராதாரஞ் சென்றியான்
பேதா பேதங்கள் காணுப் பெரும்மை
வேதாக மத்தில் விளங்கும் விமலனே
நாதா நீதா எனக்கிந்த நல்வரம்.

5

மலர் 12 : இதழ் 4—1948

இன்பம்

கலிவிருத்தம்

எல்லாம் நீயென எண்ணுதல் இன்பமே
எல்லாம் நானென எண்ணுதல் இன்பமே
எல்லாம் சிவன்செயல் ஏன்பதும் இன்பமே
எல்லாம் என்செயல் என்பதும் இன்பமே.

1

குருபரன் அடியினை ஏத்துதல் இன்பம்
குருபரன் அருட்பணி ஆற்றுதல் இன்பம்
குருபரன் அருள்வாக் காக்கிடும் இன்பம்
குருபரன் சரண்புகக் கூடிடும் இன்பமே.

2

மோனத் தாழுதல் முடிவிலா இன்பம்
ஞானத் துயருதல் நவையறு மின்பம்
மானமார் நற்றவம் மதிப்பரு மின்பம்
யானென தற்றிடல் எல்லையில் இன்பமே.

3

தன்னலம் வீந்திடத் தோன்றிடு மின்பம்
இன்னல்செய் வினையற இயைந்திடு மின்பம்
துன்னிய மலமறத் தழைத்திடு மின்பம்
மன்னிய பிறப்பற மலர்ந்திடு மின்பமே.

4

ஐம்புலப் பந்தனை அற்றிடல் இன்பம்
வெம்புறு வெகுளி விலக்குதல் இன்பம்
துன்புறு காமத் தொடக்கறல் இன்பம்
வம்புறு மயக்கற வாய்த்திடும் இன்பமே.

5

மன்னுயி ரெல்லாம் மகிழ்ந்திடல்· இன்பம்
என்னுயிர் போலவை ஓம்பிடல் இன்பம்
இன்னுயி ரிவையெலா மிறைவன் வடிவென
உன்னிடும் மெய்யுணர் வுற்றிட வின்பமே.

6

யாவருஞ் சமமென வுணர்ந்திட வின்பம்
யாவருஞ் சகோதர ரென்பது மின்பம்
யாவரும் நலனுற வுழைத்திட வின்பம்
யாவரு மொன்றென வொன்றிட வின்பமே.

7

பணிதலைக் கொள்ளல் பாரினி வின்பம்
பணிபயன் கருதா தாற்றிட வின்பம்
பணிமுயன் ரூற்றி முற்றுற வின்பம்
பணியெலாஞ் சிவபணி யாக்கிட வின்பமே.

8

கூசங் கொலைகள் வொழித்திட வின்பம்
மாசடை· மதுவகை நீக்கிட வின்பம்
பூசலும் பகைமையும் போக்கிட வின்பங்
தேசத் தொற்றுமை யோம்பிட வின்பமே.

9

நல்லன புரிந்திடல் நவின்றிட வின்பம்
அல்லன வஞ்சி யகற்றிட வின்பம்
புல்லியோர் பிழையெலாம் பொறுத்திட வின்பங்
தொல்லைக எல்லல்கள் தாங்கிட வின்பமே.

10

வாய்மையும் ஆற்றலும் வளர்த்திடல் இன்பம்
தூய்மையும் அழகும் ஆர்த்திடல் இன்பம்
மேயஙன் னீதி மேவிடல் இன்பம்
நேயான் புலகினில் நிறைந்திடல் இன்பமே.

11

பாமர மக்கட் பணிசெயல் இன்பம்
தோமற அவர்வாழ் வுயர்த்துதல் இன்பம்
சேமமர் சாலைகள் நிறுவுதல் இன்பம்
வாமநாற் கலைகள் வகுத்திடல் இன்பமே.

12

முத்தமிழ்ச் சங்கம் மல்குதல் இன்பம்
வித்தகர் சங்கம் விரவிடல் இன்பம்
பத்தர் சங்கம் பரவுதல் இன்பம்
நற்றவர் சங்கம் நாட்டிடும் இன்பமே.

13

எங்கும் மாதவர் மாமறை முழக்கம்
எங்குஞ் சான்றேர் அறவுரை முழக்கம்
எங்குஞ் தொண்டர் சுதந்திர முழக்கெனிற்
பொங்கும் இன்பம் புவியிசைச் சிறந்தே.

14

பவநெறி கடக்கப் பிறந்திடு மின்பம்
அவநெறி துடைப்ப அணைந்திடு மின்பம்
தவநெறி தலைப்படத் தழைத்திடு மின்பஞ்
சிவநெறி பூத்திடுஞ் சச்சிதா னந்தமே.

15

மலர் 12 : இதழ் 5, 6, 7—1948

கும்பி

கும்மியடி பெண்ணே கும்மியடி குரு
நாதனைப் பாடிக் கும்மியடி
இம்மை மறுமைக்கும் எங்களை யாட்கொண்ட
எழிலைப் பாடிக் கும்மியடி.

1

சிவனை ருத்தனே தெய்வமடி தோழி
சென்னியிற் கங்கை பாடுதடி
அவனி டத்தினிற் பெண்ணை பாரடி
எண்ணி யென் ணிக்கடைத் தேறடி.

2

அவனன்றி யொன்றும் இல்லையடி பெண்ணே
அங்கையி லங்கியெ ரியுதடி
அவன்ற கைத்தில் நாகமடி பெண்ணே
அரையி லேபுலி யுடையடி.

3

அடிக்கீ முரக்கன் கிடக்கி ருணடி .

அங்கையில் லேமமு மானடி
துடியொடு கையில் தோன்றுதடி பெண்ணே
சூலமுங் கையிற் றலங்குதடி.

4

குடி முழுதையும் ஆண்டு கொண்டானடி
கொல்லும் நமனை யுதைத்தா னடி
அடிமுடி யொன்று மில்லையடி பெண்ணே
ஆனந்தமாய்க் கும்மி பாடடி.

5

தூக்கிய பாதத்தின் தோற்றுத்தைப் பாரடி
தொங்கோம் தோமென்ற நாதத்தைக்கேளடி
ஆக்கி யழிக்கவும் வல்லவு னவனடி
ஆனந்தமாய்க்கும்மி பாடுமடி.

6

பாம்பும் புலியும் பார்த்திருங் தாரடி
பாரளங் தோனயன் பாடுபட்டாரடி
நாம்பு கழங்கிட நற்றரு னமடி
நங்கைய ரேகும்மி பாடுமடி.

7

மாறிப் புலன்வழி போகா தேயடி
மதிக்குள் ளேரவி சேர்த்திடடி
ஆறி யிருங்கு பாரடி பெண்ணே
அவனை நீகண்டு தேறடி.

8

சித்தத்துள் நித்தங் தித்திக்குங் தேனடி
தீராப் பிணியைத் தீர்க்கும் மருந்தடி
பத்தர்கள் கண்டு பரவு வாரடி
பாவைய ரேகும்மி பாடுமடி.

9

. அந்த வாக்கும்

இராகம்—நடனபைரவி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

அந்த வாக்கும் பொய்த்துப் போமோ
ஆசான் நல்லூர் வீதியில் ரூபிய.

(அந்த)

அநுபல்லவி

இந்த ஆன்மா நித்திய மென்ற.

(அந்த)

சரணங்கள்

மங்கைய ராடவர் மைந்தர்கள் கூடி . .

மகிழ்ந்தும் புகழ்ந்தும் வரதனைத் தேடி
வந்தனை புரிய வருவார் கோடி

செந்தமிழ் நாவலன் செல்லப்பன் செர்ன்ன. (அந்த)

தேங்கா யிளைர் தீங்கனி கொண்டு

திருவடித் தொண்டு செய்வதைக் கண்டு
ஐம்புல னடங்கி நின்றவ ருண்டு

ஆரறி வாரென ஆசான் சொன்ன. (அந்த)

கெளரிம ஞேகரி ஆனங் தாச்சி

கமல ஆச்சிசெஸ் லாச்சி ஐவரும்

உவங்து சேவடி கும்பிடு முத்தமன்

தவத்தைச் செய்திடத் தந்திடு மருளே. (அந்த)

ஓலாட் 6

அன்பே யுருவா யமர்ந்த அடியவருக்
கின்பங் தருமுதல்வ ! இறைவ ! நீ கண்வளராய். 1

ஆருயிர்கள் தோறும் அதுவதுவாய்த் தோன்றி நிற்கும்
பேருருவே ! இன்பப் பெருக்கே ! நீ கண்வளராய். 2

இல்லையென்று சொல்லுவார் இல்லத்திற் செல்லாமல்
நல்ல அருள்தந்த நல்லூரா ! கண்வளராய். 3

இனிய அருள்சொரிங் திடர்நீக்கி யாண்டருளுங்
தனிமுதலே ! எங்கள் தயாபரனே ! கண்வளராய். 4

சன்றுளு மாய்யமக் கெந்தையுமாய்க் குருபரஞ்சு
சான்றுர்நெறி காட்டுங் தற்பரனே ! கண்வளராய். 5

உன்னை மறப்பேனே உயிர்நான் தரிப்பேனே
என்னை மறப்பாயோ சசனே கண்வளராய். 6

ஊனைய் உயிராய் ஊத்திற் சுவையளிக்குங்
தேனைய்த் தெவிட்டாத தெள்ளமுதே கண்வளராய். 7

எல்லாமா யல்லவுமா யிருக்கும் பராபரனே
நல்லூரில் வாழ்வே நாயகமே கண்வளராய். 8

ஏக னாகே னிறைவனடி வாழ்கவெனும்
ஆகமத்தி னுட்பொருளே யையனே கண்வளராய். 9

ஐயமே னென்றுரைத்த வாசான் திருவாக்கை
வையமுய்யத் தந்தருளும் வாழ்வேநீ கண்வளராய். 10

ஒருமொழியா லெந்த னுள்ள முவக்கவைத்த
திருவேயென் செல்வமே தெய்வமே கண்வளராய். 11

ஓம்நமசி வாயவென வுருவேற வேசெபிப்பார்
வீம்பிடம்பம் மேவுவரோ மெய்ப்பொருளே
கண்வளராய். 12

ஓளவியம் பேசி யறியாமல் வையகத்திற்
றெய்வம் போல் வாழச் செய்வாய்நீ கண்வளராய். 13

மலர் 12 : இதழ் 11, 12—1948

யோகமறியேன் .

யோக மறியேன்யான் யோகியரை யும்மறியேன்
ஆகுநெறி மற்றென் நறியேன் யான்—தேகமிது
வீழ்வதன் முன்னுன் விரையார் மலர்த்தாளைச்
குழப் பணியாய் தொழுது. 1

தொழுது வணங்கினின் தூநெறியே செல்லும்
முழுமனத்தார் தங்கூட்டம் முன்னி—அழுதே
உருகி யுருகி யுள்ளைந்து கண்ணீர்
பெருகி வரத்தருவாய் பின். 2

பின்ன ரெனக்குப் பிறப்போ டிறப்பென்னும்
மன்னுபெரு வாதைமற் றென்செய்யும்—உன்னைச்
சரணை றடைந்த தகவுடையார் பாதம்
அரணை றிருந்தேற் கறி. 3

அறிவுக் கறிவாகி யப்பாலுக் கப்பாற்
பிறவற் றிருக்கும் பெருமான்—நெறிநின்றூர்
நீட்டே வாழ்வாரே நீநா னவனென்று
பாடுபட மாட்டார் பரிந்து. 4

பரிந்து பணியாற்றிப் பாவமெல்லாம் தீர்த்தேன்
இருந்த படியிருக்கு மெம்மான்—வருந்த
வழியு மினியுண்டோ வாழ்வுடன் தாழ்வோ
செழுமலர்ப் பாதஞ் சிரம். 5

சென்னிக் கணியுன்தாள் சேவித்து நிற்றலே
பண்ணுக் கணியுன்னைப் பாடுதலே—கண்ணுக்
கணியுன் வடிவுகண் டானந்தங் கொள்ளல்
பணியை யணிந்தாய் பரம்.

6

பரவுமடி யார்க்கருளைப் பாலிக்கும் ஐய !
இரவுபகல் காணுநின் ரேத்த—வரமருள்வாய்
வாய்விட்டுச் சொல்ல வகையெனக்கிங் கில்லையே
நீவிட் டிடாதே நினை.

7

நினைவி நினைவாகி நீயிருக்க நாயேன்
வினைவழியே சென்று மெலிகோ—எனையும்
இடுக்க ஜெனக்கில்லை நின்செயலே யாவும்
நடுக்கஹெனக் குண்டோ நவில்.

8

நவிலு மறைநான்கு மாகமமுங் தேடி
நவில முடியாத நாத—தவமுடையார்
தம்மனத்தாய் நாயடியேன் சாற்றுங் கவிக்கிரங்க
எவ்வழுண்டோ கூரு யினி.

9

இனிப்பிறவா நன்னெறிக்க ஜெய்தினர் சேவைக்
கினிப்பிறக்க வென்னைப் பணியாய்—இனித்ததிருக்
கோலத்தா லைந்தொழிலுங் கூட்டுக் குனித்தருளூஞ்
சீலத்தாய் தில்லைச் சிவ !

10

ஓளவையார் திருமொழி

அறஞ்செய விரும்பென ஓளவையார் தந்த
சிறந்த திருமொழி தீவினை தெறுமே. 1

ஆறுவது சினமெனு மரிய மந்திரங்
கூறுவார் நாவிற் குலவும்சொல் லணங்கே. 2

இயல்வது கரவே லெவரே யாயினும்
பயில்வுறப் பயில்வுறப் பாவங் கெடுமே. 3

ஈவது விலக்கே லெல்லாங் தந்து
சேவைகள் செய்யத் திறங்கொடுக் கும்மே. 4

உடையது விளம்பே ஹணர்வார்க் கெல்லாங்
தடையிலா வான்ம சக்தியீ னும்மே. 5

ஊக்கமது கைவிடே ஹாழ்வினை நீக்கும்
தேக்குமா னந்தச் சித்தியுங் தருமே. 6

மலர் 13 : இதழ் 3—1949

பணியவா என் மனமே

நித்தியர்நா மென்னும் நினைவுதடு மாருமற்
பத்திபண்ணிப் பாடிப் பணியவா என்மனமே. 1

முத்திக்கு வித்தை முனையில்வைத்துச் சீராட்டித்
தித்திக்குங் தேனருந்தச் சீக்கிரம்வா என்மனமே. 2

அத்து விதப்பொருளை அருந்தவர்கட் காரமுதைச்
சித்தத்துட் கண்டு தெளியவா என்மனமே. 3

எத்திக்கு மாகி என்னிதயத் தேவாழும்
தத்துவத்தைக் கண்டு சலிப்பறவா என்மனமே. 4

சித்திதருங் தேவாய்த் திகழும் பரம்பொருளின்
வித்தகத்தாள் வாழ்த்த விரைந்துவா என்மனமே. 5

உத்தமர்கள் போற்றும் ஒங்காரத் துட்பொருளைப்
பத்தியொடு பாடிப் பணியவா என்மனமே. 6

மலர் 13 : இதழ் 4—1949

நல்லூர் வெளியில்

நல்லூர், வெளியிலே பொதுநடம் புரிகிறுன்
நங்கள்குரு நாதன் எங்கும் பிரகாசன்
எல்லாரை யுந்தன் னிடத்திலே காண்பவன்
இயிம நியமங்களில் எள்ளளவு மோபிசகான்

பொல்லாப்பிங் கில்லையென்று போதனை செய்வான்
புகழ்ச்சியு மிகழ்ச்சியு மொன்றுகக் காண்பவன்
செல்லப்ப னென்னுங் திருப்பெய ருடையான்
சிங்கார நடையொடு சிரிப்பினை யுடையான்.

ஆரறி வாரென அடிக்கடி சொல்லுவான்
தேரடிப் படியிலே சிங்கார மாய்க்கிடப்பான்
பேரறி வாளனெனப் பிறரெவரு மோவறியார்
பித்தனென் றுலகோர் பேசுவா ரேசுவார்.

மலர் 13 : இதழ் 6—1949

நித்தியரா மென்றுணர்வீர்

சூரியன் வருவது யாராலே தூமதி தவழ்வது யாராலே
விண்மீன் மிளிர்வது யாராலே வெய்யி லெறிப்பது
 யாராலே
கண்ணினை காண்பது யாராலே காற்று மடிப்பது
 யாராலே
தண்ணீர் பெருகுதல் யாராலே தக்கோர்புகழ்வது
 யாராலே
பூமி சூழல்வது யாராலே பூக்கள் மலர்வது யாராலே
கால்கண டப்பது யாராலே கைக ளெடுப்பது யாராலே
எண்ணிப் பார்நீ யறிவாயே எல்லாஞ் சிவன்செயல்
 குறியாயே
சொல்லு சுதந்திரம் பெறுவாயே சுவாமி வாக்கிது
 தெரிவாயே.

வெண்பா

அச்சம் ஒழியும் அவமிருத்துத் தாழைழியும்
இச்சை யொழியும் இடுக்களைடு—பச்சைமலை
உச்சியினின் ரூரேழியு மோங்கிலங்கை நன்னட்டார்
நித்தியரா மென்றுணர்வீர் நீர்.

மலர் 14 : இதழ் 1-7—1950

அன்னை பிதாக்குருவானுன்—அரன்

அன்னை பிதாக்குரு வானுன்—அரன்
 ஆகாய மாதி பூதங்க ளானுன்
 என்னையுங் தன்னையும் பிரியான்—அரன்
 ஏக னநேகன் என்பார் பெரியோர்
 முன்னைப் பொருட்கெல்லாம் முன்னேன்—அரன்
 மூர்த்தி தலங்தீர்த்த மாதற் குரியோன்
 அண்ட சராசர மெல்லாம்—அரன் .
 ஆடலைக் கண்டு தொண்டுசெய் வோமே
 சண்டை யிடும்போதுஞ் சலியான்—அரன்
 தன்னி லையினிற் சற்றுஞ் சலியான்
 ஆணைன்றும் பெண்ணைன்று மறியான்—அரன்
 அப்போர்த்தக் கப்போ தாடல் புரிவான்
 வீண்புகழ் தன்னை விரும்பான்—அரன்
 வேதாங்த சித்தாங்த சமரசங் தருவான்
 கூறும்நா முதலாக யாவும்—அரன்
 கொண்டாடு மிடமென்று கண்டுகொள் வோமே
 நித்திய வாழ்வினைத் தந்தான்—அரன்
 நீநா னென்பதை நீங்கினன் ரூனே.

வெண்பா

சிந்தனைக் கெட்டாத தெய்வத்தை நாம்சிதமும்
 வந்தனை செய்து வணங்குவோம்—பந்தமுண்டு
 முத்தியுண் டென்று முனைத்துஙில் லாமலே
 நித்தியனு மென்றே நினை.

தம்பி, ஆராதனை செய்

ஆதியு மந்தமு மில்லான்—தம்பி
ஆதியு மந்தமு மூள்ளான்.

1

சாதி சமயங்க ஸில்லான்—தம்பி
சாதி சமயங்க ஞள்ளான்.

2

ஓதி யுணர முடியான்—தம்பி
ஓதி யினாரும் வடிவான்.

3

நீதி குருபர னனைன்—தம்பி
நீர்நிலங் தீகால் வானமு மானைன்.

4

சந்திர சூரிய ரானைன்—தம்பி
தாரா கணங்களு மானைன்.

5

மந்திர தந்திர மானைன்—தம்பி
மருந்து மருந்து மவர்களு மானைன்.

6

இந்திர ராதியோ ரானைன்—தம்பி
எல்லா வுலகமுங் தானே யானைன்.

7

இந்த வுயிருட லானைன்—தம்பி
இருக்கு முதலிய வேதங்க ளானைன்.

8

பந்தமும் வீடும் படைப்பான்—தம்பி
பந்தமும் வீடுங் துடைப்பான்.

9

அந்தியுஞ் சந்தியு மிதனை—தம்பி
ஆரா தனைசெய் தறிவாய் சிவனை.

10

பெரியதிற் பெரியது ஆன்மா

பெரியதிற் பெரியது சிறியதிற் சிறியது
 அரியதில் அரியது ஆன்மா அதுதான்
 ஒன்றென இரண்டென ஒதவொண் கைத்து
 நன்றெனத் தீதென நாடவொண் கைத்து
 என்று மிருங்த படியே யிருப்பது
 என்று மெம்மை விட்டுப் பிரியாதது
 இன்பம் படைப்பது துன்பங் துடைப்பது
 முன்னிலைச் சுட்டு முளையா திருப்பது
 ஆவது மழிவதும் அற்ற மெய்ப்பொருள்
 தேவரும் முனிவருங் தேடியுங் காண்கிலர்
 அப்படி யுள்ளது அடியேன் மனத்திலும்
 செப்படி வித்தை செய்து நிற்குமே.

மலர் 14 : இதழ் 10—1950

கழநாடு வாழுவந்த சிவதொண்டன்

கழநாடு வாழுவந்த எழில்மிகுந்த தொண்டன்
 எளியவர்க்கும் பெரியவர்க்கும் ஏவல்செய்யுங் தொண்டன்
 தாளமேள மில்லாமலே தான் வளரும் தொண்டன்
 தன்னைப்போல அயலவரைத் தான்னினையுங் தொண்டன்
 காளகண்ட னடியவர்க்குக் காவலான தொண்டன்
 கங்குல்பகல் காணுமற் கருமமாற்றுங் தொண்டன்
 நீளங்கை நித்தியன்னீ யென்றுரைக்குங் தொண்டன்
 நிட்டையிலே யெங்காளும் நிலைத்துநிற்குங் தொண்டன்.

சூழமிக நினைந்துவினை யாற்றுமெங்கள் தொண்டன்
 சோம்பலே பாவமென்று சொல்லுகின்ற தொண்டன்
 கூழெனினும் கூடிக்குடி யென்றுசொல்லுங் தொண்டன்
 கூச்சமின்றி யுலகத்திலே குடியிருக்குங் தொண்டன்
 ஆழங்கை யகம்பாவம் போகுமெனுங் தொண்டன்
 அடியவர்கள் திருவடியைச் சிரசில்வைக்குங் தொண்டன்
 வாழிமிக வாணிச்சிக்கா மண்சமந்த மாறன்
 மாபெருமை வழுத்துகின்ற மாண்புமிக்க தொண்டன். 2

மலர் 14 : இதழ் 11, 12—1950

வஞ்சகமற்று வாழ்வீர் . .

ஆசிரிய விருத்தம்

ஆவதோ ஒன்றும் இல்லை அழிவதோ ஒன்று மில்லை
 நோவதேன் பிறர்தம் மாட்டு நூதனம் ஒன்று மில்லை
 தேவனை வேண்டி நின்றால் சீவனே சிவனுய்த் தோன்றும்
 பூவலங் தன்னில் மீண்டும் பிறப்பரோ புகலு வாயே. 1

புகல்வதற் கொன்று மில்லை புண்ணிய பாவ மில்லை
 இகல்செயும் மனத்தை வென்றே யீசனை வேண்டி நின்றால்
 நிகருனக் கியாரு மில்லை நீயிதை யறிந்து மண்ணில்
 இகலுடன் வாழு வாயே இதுதிட மறிகு வாயே. 2

அறிகுதி யறிவி ஏலே யறிகுதி தன்னை யென்றான்
 பிறவற நின்று பார்த்தாற் பிரமமே நீயும் நானும்
 குறிகுண மொன்றும் இன்று கூடுதல் பிரித வின்று
 செறிதரு முயிர்க ளென்று செப்புதற் கொன்று மின்றே. 3

இன்றென நாளை யென்றே எண் னுதற் கிடஞே வில்லை
 அன்றுசெய் வினையி ஏலே அவனியிற் பிறங்தோ மென்று
 கன்றினைப் பிரிந்த கற்றுக் கடுப்பவே கதறு கின்றேம்
 மன்றினின் றுடு மீசன் மலரடி வழுத்து வோமே. 4

வழுத்துதற் கொன்று மில்லை மாரனை நெற்றிக் கண்ணைற்
கொளுத்திய குழகன் றன்னைக் கும்பிட்டுக் கூற்றை முன்னர்
விழுத்திய பரிசு கண்டே வேரோரு நினைப்பு மின்றி
வழுத்தியைக் தெழுத்தை நெஞ்சில் வஞ்சக மற்று வாழ்வீர்.

மலர் 15 : இதழ் 1—1951

5

விரும்பவும் மாட்டேன்

கலிவிருத்தம்

ஒன்றென இரண்டென எண்ணவும் மாட்டேன்
நன்றெனத் தீதென நண்ணவும் மாட்டேன்
அன்றென இன்றென அறையவும் மாட்டேன்
சென்றென வருவன் தெரிந்திட மாட்டேன்.

1

ஒருபொல்லாப்பு மிலையென ஓரவும் மாட்டேன்
குருவென்றுஞ் சீஷனென்றுஞ் கொள்ளவும் மாட்டேன்
இருவிளை யுண்டென இயம்பவும் மாட்டேன்
சுருதியின் முடிவெனச் சொல்லவும் மாட்டேன்.

2

இகழ்ச்சி புகழ்ச்சியென ஏங்கவும் மாட்டேன்
மகிழ்ச்சியி லேமனம் வைக்கவும் மாட்டேன்
முகமன்சொல் வாரிலே மோகமும் வையேன்
அகம்பிர மாஸ்மியென் றனுதினம் கையேன்.

3

இடையரு அன்பென எடுத்துநான் சொல்லேன்
கொடைகொடு விடுவெனக் கூறவும் மாட்டேன்
மடையரை ஞானியரை மதிக்கவும் மாட்டேன்
இடைநடு முடிவென இயம்பவும் மாட்டேன்.

4

அஞ்சென ஆறென எட்டென அறியேன்
வஞ்சனை சூதென மனத்தினிற் குறியேன்
நஞ்சிது அழுதென நயக்கவும் மாட்டேன்
வெஞ்சினம் சஞ்சலம் விரும்பவும் மாட்டேன்.

5

மலர் 15: இதழ் 2—1951

திருநாமத்தைச் செபித்திட்டா

அனைத்துயிரும் நீயே தம்பி

அதை யறிந்து வாழ்ந்திட்டா

தினைத்துணையும் மறந் திடாமல்
திருநாமத்தைச் செபித்திட்டா.

1

வினைப் பகையை வென்றிடுவாய்

வேறு பொரு ஸில்லை யெடா

முனைத்து வரும் சினத்தை வென்றால்
மூவர்களும் ஏவல் செய்வார்.

2

உனைப் போலே உத்தமர்கள்

உலகத்தினி லில்லை யெடா . . .

நினைத்தபிடி நடந்திட்டா

நிட்டையிலே பொருந்திட்டா.

3

ஆவதில்லா அழிவதில்லா

ஆன்மாவை யறிந்திட்டா

தேவர்களும் முனிவர்களும்

சித்தத்திலே திகழுகின்றார்.

4

ஒரு பொல்லாப்பு மில்லைத் தம்பி

உண்மையே முழுது மெடா

குருநாதன் கூற்றி தெடா

கும்பிட்டுக்கொண் டாடிட்டா.

5

கடவுள் கண்மரோ

கலித்தாழிசை

கானூங் கண்ணிற் கலந்து நிற்பது
 கடவுள் கண்மரோ
 ஆனும் பெண்னும் அலியு மானது
 அதுநீர் குறியீரோ.

1

பாரும் விண்ணும் ஆகி நிற்பது
 அதுநீர் பாரோ
 சிரும் திருவும் ஆகி நிற்பது
 அதுநீர் தெரியீரோ.

2

தாயுங் தங்கையும் ஆகி நிற்பது
 தானு வதைநீர் தரியீரோ
 நீயும் நானும் ஆகி நிற்பது
 நினைந்து பார்த்து நில்லீரோ.

3

காயும் கனியும் ஆகி நிற்பது
 கண்ணூற் கண்டு களியீரோ
 தேயு வாயு ஆகித் திகழ்வது
 சிந்தித் துநீர் தெளியீரோ.

4

மாயும் மனிதரை மாயாது வைக்கும்
 மருங்கை யுண்டு மகிழ்வீரோ
 பேயொடு காட்டி லாடும் பிரானைப்
 பேத மின்றிப் பாரோ.

5

பூங்குயிலே கூவாய்

காட்டகத்தே வாழுங் கருங்குயிலே ! கேளாய்
 பாட்டகத்தே நின்றுருக்கும் பரமன் கருணையினால்
 நாட்டகத்தே நம்போல நல்லூரில் வந்தானெனம்
 ஏட்டகத்தே எழுந்தருளும் வண்ணம்வரக் கூவாயே. 1

அஞ்சகங்கள் நாகணவாய் அழகன் மயிற்குலங்கள்
 மிஞ்சம் விரிபொழில்வாழ் வித்தாரப் பூங்குயிலே !
 பஞ்சின் அடிமடவாள் பாகர் பகர்நல்லூர்
 வந்தா னவனை வரும்வண்ணம் கூவாயே. 2

பூப்பொலியுங் கொம்பரில்வாழ் பூங்குயிலே ! நீகேளாய்
 காப்பொலிகள் ஓவாக் களிதூங்கும் நல்லூரில்
 நாப்பொலிவு தோன்ற வந்தாண்டான் நீயவனை
 வாய்ப்பொலிவு தோன்ற வரும்வண்ணங் கூவாயே. 3

தேனுந்து சோலைத் திருமனையில் வாழ்குயிலே !
 மானும் மழுவும் மறைத்துவந்து நல்லூரில்
 நானும் அடியவரும் நன்கு களிசிறக்கப்
 பேணும் குருபரஜைப் பிரியமுடன் வரக்கூவாய். 4

காதலாற் பாடிக் கசிந்துருகும் பூங்குயிலே
 தீதெலாம் கீக்கச் சிவபெருமான் என்போலப்
 பூதலத்தில் நல்லூரிற் போந்தான் அவனைவர
 நீதயவாய் எங்கும் தேடினினைத் துக்கூவாய். 5

தம்பி ! கேள்டா .

தாவித் தாவிச் செல்லும் மனத்தைத் தம்பி கேள்டா
கூவிக் கூவி யழைத்துக் கூடக் குடியிருத்தடா. 1

சேவித்துஞ் சென்றிரங்துஞ் தம்பி கேள்டா
சிவமேநா மென்றுதினஞ் சிந்தை செய்யடா. 2

பாவித்தும் பாட்டிசைத்தும் தம்பி கேள்டா
முவிதமாம் ஆசீச்தன்னை முனிந்து வெல்லடா. 3

வாவியாறு சேரிலங்கை நல்ல நாட்டா
பாவியென்ற நாமந்தன்னைப் பகைத்து நில்லடா. 4

தூவிமயி லேறும்வேலைத் துதித்துக் கொள்ளடா
நாவினில் நமச்சிவாயம் நவின்று நில்லடா. 5

வெண்பா

தன்னை யறியத் தனக்கொருகே டில்லையென
முன்னைப் பெரியோர் மொழிந்தனரால்—தென்னைப்பை
சேரிலங்கை வாழுஞ் சிவநேயச் செல்வர்காள் !
தேரீரிச் சீவன் சிவம்.

குரு புங்கவ சிங்கமே

வேத சாத்திரங் கற்றிடல் இன்பமே
வீணர் நட்பினை விட்டிடல் இன்பமே
நாதம் மும்மழை பெய்திடல் இன்பமே
மாத ராசையை நீக்கிடல் இன்பமே
நாதன் நாமத்தை ஒதுதல் இன்பமே
நாம் சிவமென நாடுதல் இன்பமே
பேதம் யாவையும் நீங்கு பெரியவ!
பெருமை சேர்க்குரு புங்கவ சிங்கமே!

1

எங்கும் ஈசனைக் கானுதல் இன்பமே
ஏதி லார்பால் இரங்குதல் இன்பமே
பொங்கு கோபத்தைப் போக்குதல் இன்பமே
புவியின் ஆஸையை நீக்குதல் இன்பமே
தங்கும் யோகத் தமருதல் இன்பமே
தானே தானுய்த் தனைத்திடல் இன்பமே
இங்கெனக் கின்பம் எளிதில் விளக்கிய
என்கு ரூபர் புங்கவ சிங்கமே!

2

அஞ்செ முத்தினை யோதுதல் இன்பமே
அறிவால் அஞ்சையும் வென்றிடல் இன்பமே
நெஞ்சில் வஞ்சகம் நீக்குதல் இன்பமே
நியம நிட்டைகள் ஆற்றுதல் இன்பமே
தஞ்ச மென்றடி சாருதல் இன்பமே
தன்னைப் போற்பிறர் பாலன்பில் இன்பமே
அஞ்சல் அஞ்சலென் றருளிய ஜயனே
ஆண்மை சேர்க்குரு புங்கவ சிங்கமே.

3

ஒன்றி லொன்றி யிருந்திடல் இன்பமே
ஓம் சிவாய நமவெனல் இன்பமே
என்றும் வாழக் கருதுதல் இன்பமே
எல்லாம் ஈசன் செயலெனல் இன்பமே

நன்று தீதை யகற்றுதல் இன்பமே
நல்லோர் பாதத்தை நண்ணுதல் இன்பமே
ஒன்றும் நீயலை யென்றெனக் கோதிய
உண்மை சேர்க்குரு புங்கவ சிங்கமே !

4

சுழிமு ணைக்குள் ஒடுங்குதல் இன்பமே
சோதி ரூபத்தைக் காணுதல் இன்பமே
பழியும் பாவமும் நீக்குதல் இன்பமே
பதியி லேஇனைப் பாறுதல் இன்பமே
வெளியிலேயொளி காணுதல் இன்பமே
விண்ணைப் போல விளங்குதல் இன்பமே
ஓழிக உன்பவம் என்ன உரைத்திட்ட
ஒருமை சேர்க்குரு புங்கவ சிங்கமே !

5

மலர் 15 : இதழ் 8—1951

அறிந்திட்டா

அன்பே சிவம் அறிந்திட்டா
அதுவே நாமெனத் தெரிந்திட்டா
என்புருகப் பாடிட்டா
எழுந்திரடா நடந்துவாடா
எல்லாம் சிவ ரூபமெடா.

1

விண்ணைப் போல விளங்கிட்டா
வீணைசையை விட்டிட்டா
கண்ணைப் போலக் காத்திட்டா
கருமத்தைச் செய்திட்டா
கலங்காமல் நடந்திட்டா
இலங்கை எங்கள் நாடிதடா.

2

பெண்ணும் ஆணும் இல்லையடா
 பேதா பேதம் இல்லையடா
 மண்ணும் விண்ணும்ஒன் ரூச்சதடா
 மகத்துக்களின் பேச்சிதெடா
 • மகிழ்ந்து வாடா நடந்து வாடா
 மாங்கிலத்தை ஆள்வோ மெடா.

3

தன்னைத் தன்னை வறிந்திடா
 தானே தானென் றிருந்திடா
 அன்னை போல வந்தான்டா
 அழகாரும் நல்லூரடா
 பின்னைப் பேச்சில்லையடா
 பெருமை சிறுமை தொல்லையடா.

4

மலர் 15 : இதழ் 9—1951

மார்க்கம்

மார்க்கம் சன்மார்க்கம்		
மகரிவிகள் கண்டமார்க்கம்	மார்க்கம்	1
மூர்க்கமான குணம் போக்கும்		
முழுதும் உண்மையென ஆக்கும்	மார்க்கம்	2
பார்க்கப் பார்க்க இன்பங்தேக்கும்		
பரமானந்த நிலையை நோக்கும்	மார்க்கம்	3
ஆர்க்கும் சுதந்திரத்தை யாக்கும்		
அனைவரையும் முத்தியிலே சேர்க்கும் மார்க்கம்	மார்க்கம்	4
பக்திசெய் யோக சுவாமி பாட்டு		
படிப்பவருக்கு நல்ல வழிகாட்டும்	மார்க்கம்	5

மலர் 15 : இதழ் 10—1951

கும்பிட்டேன் குருநாதா

பல்லவி

கூத்தாடுதே மன மென்ன கொடுமை
கும்பிட்டேன் குருநாதா உன் அடிமை.

அநுபல்லவி

தீர்த்தங்க ளாடினேன் யாத்திரை செய்தேன்.
சித்தங் தெளியவீல்லை என்னநான் செய்வேன்.

கூத்தாடுதே

சரணம்

பார்த்த விடமெங்கும் நீ யல்லா தில்லை
பாராமல் நானும் பட்டேன் தொல்லை
காத் தெளை யாள்வ துன்றன் கடமை
கருணைக் கடலே நான்உன் உடைமை.

கூத்தாடுதே 1

பக்திசெய் யோக சுவாமி பாட்டைப்
பாடிப் படிப்பவர் பல்லூழி காலம்
உத்தம ராக உலகினில் வாழ்ந்து
வித்தகன் சேவடி விரவினிற் பாரே.

கூத்தாடுதே 2

சிவனே ஓம்

ஆசிரிய விருத்தம்

திங்கட் சடையாய் எங்களை யுடையாய் சிவனே ஓம்
சீரிய அடியார் சிந்தையிலுறையும் செல்வா ஓம்
மங்கையை யுடையாய் மழவிடையானே மாதவனே ஓம்
மண்ணும் விண்ணும் ஒன்றூய் விளங்கும்
மணியே ஓம்

அங்கையிலங்கி தங்கியபரனே அரனே ஓம்
ஆருயிரெல்லாம் நீயேயாகி அமர்ந்தாய் ஓம்
கங்குலும் பகலும் இல்லாக்காட்சி தருவாய் ஓம்
கருதும் நல்ல பித்தனையென்றும் காப்பாய் ஓம். 1

சிறையார் வண்டறை கொன்றைப் போதனே
சிவனே ஓம்

சீவன்சிவனைய்ப் பாவனை செய்வார் திருவே ஓம்
குறையாவன்பு தரவேவருவாய் குருவே ஓம்
கூடிக்கூடி உன்னடிபாடல் கொடுப்பாய் ஓம்
பிறையார் சடையாய் பேராயிரமே யுடையாய் ஓம்
பேசப்பேச இன்பம் பெருகும் பிரானே ஓம்
அறையார்கழலே அல்லாற் சிறியே னறியேன் ஓம்
அன்புசெய் பித்தனை என்றும் ஆளக் கடவாய் ஓம். 2

மலர் 15 : இதழ் 12—1951

வேண்டும்

கட்டளைக் கலிப்பா

தன்னைத் தன்னால் அறிந்திட வேண்டுமே
 தானே யெங்குஞ் செறிந்திட வேண்டுமே
 பொன்னை மாதரைப் போக்கிட வேண்டுமே
 புவியி னாசயை நீக்கிட வேண்டுமே
 கண்ணைப் போலறங் காத்திட வேண்டுமே
 கமல பாதங் தொழுதிட வேண்டுமே
 எண்ணம் யாவு மிறங்திட வேண்டுமே
 என் குருபர ! புங்கவ சிங்கமே.

1

கசடு தீர்த்தறங் கற்றிட வேண்டுமே
 கல்வியாற் பயன் பெற்றிட வேண்டுமே
 அசடர் நட்பை அகற்றிட வேண்டுமே
 அந்தி சந்தி அடி தொழு வேண்டுமே
 நிசசொ ரூபம் றிந்திட வேண்டுமே
 நீங்கா தென்று மிருங்திட வேண்டுமே
 அசலு னக்கிலை யென்ற குருபர
 ஆண்மை விஞ்சிடும் அற்புதச் சிங்கமே.

2

முன்று மொன்றுய் முடிந்திட வேண்டுமே
 முனையின் வாசல் திறங்திட வேண்டுமே
 ஊன்று பாதத் துறங்கிட வேண்டுமே
 உள்ளே யானந்தம் பொங்கிட வேண்டுமே
 தூண்டு சோதி விழுங்கிட வேண்டுமே
 தூய நிர்க்குண அற்புத பொற்பதம்
 ஈண்டு தந்த இனிய குருபர !
 என்னை யாண்டவ ! இங்கித சிங்கமே.

3

இருளை நீக்கி இருங்திட வேண்டுமே
 எங்குஞ் தெய்வத்தைக் கண்டிட வேண்டுமே
 பொருள் றிந்தினிப் போற்றிட வேண்டுமே
 பொய்ய முக்கா றகற்றிட வேண்டுமே

மருளைத் தந்து மயக்கும் பொருள்களை
மாற்றி யேயரு ளாக்கிட வேண்டுமே
பெருமை யிற்பிறர் பேசுங் குருபர
பெத்த னென்னையும் பேணிய சிங்கமே.

4

அஞ்சம் மூன்றும் அறிந்திட வேண்டுமே
ஆணவத்தை ஒழித்திடல் வேண்டுமே
இஞ்சி குழும் இலங்கையில் ராவணன்
ஏத்திப் போற்றி இசைத்த முதல்வனே
நஞ்சகண்டத்திற் கொண்டவ நம்பனே
நம்மை யாளுவான் நண்ணும் முதல்வனே
பஞ்சின் மெல்லடிப் பரம குருபர
பாவி யேனையு மாட்கொண்ட சிங்கமே.

5

உண்டு

கலிவிருத்தம்

தெய்வம் எல்லோர் சித்தத்தினு முண்டு
உய்யும் மார்க்கம் உணர்ந்தோர்க் குண்டு
பொய்யும் பொருமையும் புன்மையோர்க் குண்டு
ஜயன் அடியினை அன்பர்கட் குண்டே.

1

கல்லா தார்பாற் கபட முண்டு
எல்லா ரிடத்து மீச னுண்டு
வில்லாரிடத்தில் வீத்தொழில் உண்டு
எல்லாச் சக்தியும் இறைபால் உண்டே.

2

தேடுவார் மாட்டுச் செல்வம் உண்டு
தேடுவார் மாட்டுத் தெய்வம் உண்டு
நாடுவார் மாட்டு நன்மை உண்டு
பாடுவார் மாட்டுப் பரமன் உண்டே.

3

சீவன் சிவனென்னல் தேறினார்க் குண்டு
ஆவதும் அழிவதும் அசடர்க் குண்டு
ஈவது விலக்கார்க் கெல்லா முண்டு
தேவ தேவன் திருவடி உண்டே.

4

அன்பு சிவமென்னல் அறிஞர்க் குண்டு
பொன்புரை மேனி புனிதர்க் குண்டு
தன்போற் பிறரென்ல் தக்கோர்க் குண்டு
விண்போல் விரிவு மேலோர்க் குண்டே.

5

இல்லை

கலிவிருத்தம்

தன்னை அறிந்தால் தவம்வே றில்லைத்
தன்னை அறிந்தால் தான்வே றில்லைத்
தன்னை அறியச் சகலமு மில்லைத்
தன்னை அறிந்தவர் தாபத ராமே.

1

பொன்னை யன்றிப் பொற்பணி யில்லை
என்னை யன்றி ஈசன்வே றில்லைத்
தன்னை யன்றிச் சகம்வே றில்லைத்
தன்னை அறிந்தவர் தத்துவா தீதரே.

2

ஆதியும் இல்லை அந்தமும் இல்லை
நீதியும் இல்லை நெறியும் இல்லை
சாதியும் இல்லைச் சமயமும் இல்லை
ஓதி உணர்ந்தவர் உறுதி மொழியே.

3

நன்மையும் தீமையும் நங்கட் கில்லைத்
தொன்மையும் புதுமையும் தூயோர்க்கில்லை
அன்னையும் தங்தையும் ஆன்மாவுக் கில்லைச்
சொன்ன சுருதியின் துணிபிது வாமே.

4

காலமு மில்லைச் கட்டுமில்லை
 மூலமு மில்லை முடிபு மில்லை
 ஞாலமு மில்லை நமனுமில்லைச்
 சால அறிந்த தவத்தினேர்க்கே.

5

பணி க

கண்ணிகள்

சொல்லால்வருங் குற்றமெல்லாம்
 நல்லோர் பொறுத்திடுவார்
 எல்லாம் அவன்செயலே—கிளியே
 ஏத்திப் பணிவோமே.

1

எல்லாஞ் சிவன் செயலே
 எப்படியா யிருந்தாலும்
 நல்ல மலரெடுத்துக்—கிளியே
 நாம்ஏத்திப் பணிவோமே.

2

போக்குவர வில்லாத
 பொன்னடியை எப்பொழுதும்
 வாக்காலும் மனத்தாலும்—கிளியே
 வாழ்த்தி வணங்குவோமே.

3

காயம் அழிந்துவிடும்
 காண்பனவும் ஒழிந்துவிடும்
 மாயமான வாழ்வை விட்டுக்—கிளியே
 மலரடியைப் பணிவோமே.

4

ஆன்மா அழியாப் பொருள்
 அப்பொருளை அறிந்து விட்டால்
 வீண்பாவனை யெல்லாம்—கிளியே
 வெந்துநீ ரூய்விடுமே.

5

பொறி வழியே போயலையும்
 பொல்லா மனத்தை வென்றால்
 அறியாமை விட்டுக்—கிளியே
 அரண்பதம் சேர்ந்திடலாம்.

6

மலர் 1: இதழ் 8—16-7-35

தானதாம்

காலை எழுந்திருந்து
 கை கால் முகங் கழுவி
 கோல மலரெடுத்துக்—கிளியே !
 குரு பதத்தைக் கும்பிடுவோம்
 கோபம் காம மோகமாகிய
 கூடாத .கூட்டங் கூடாதே
 நாடாதே—என்றுங்—தேடாதே .
 நாமதுவெடி நாமதுவெடி.

1

பொறிவழியே போயலையும்
 பொல்லா மனத்தை வென்றால்
 அறிவறியாமை எல்லாம்—கிளியே !
 அப்பொழுதே மாய்ந்து விடும்
 அஞ்சாதே நீ கெஞ்சாதே
 அங்கு மிங்கு மோடாதே
 எங்கும் நாமெடி எங்கும் நாமெடி
 எல்லாம் நாமெடி எல்லாம் நாமெடி.

2

தன்னை அறிந்து விட்டால்
 தானங் தவம் அதுவே
 தனக்குவமை இல்லையடி—கிளியே !
 தாளிரண்டும் பூட்டிவிடு
 தங்கமே நீ இங்கே வா
 எங்கும் அவன் சங்கையிலை
 தானதாம் தானதாம்
 தனதாம் தனதாம்.

3

மலர் 1: இதழ் 11—17-10-35

அடியர்

ஆடுவர் பாடுவர் அந்தியும் சந்தியும்
 கூடுவர் குணம்பல பேசிக்கை கூப்புவர்
 தேடுவர் செய்வதொன் றறிகிலர் திடமுடன்
 நாடுவர் வாடுவர் நம்பர்தம் அடியரே.

1

அச்சமும் கோபமும் அறிகிலர் பிரிவிலர்
 பிச்சையே நச்சவார் பிணங்குவார் இணங்குவார்
 நிச்சமும் நோயிலர் நேயமே உருவினர்
 நச்செழில் மிடறுடை நம்பர்தம் அடியரே.

2

நீறணி நின்மலா நெற்றியங் கண்ணனே
 ஆறணி சடையனே அம்பிகை பாகனே
 சீறர வணிதரு செல்வமே எனப்பல
 கூறியே குரைகழல் கூடுவர் அடியரே:

3

அந்தமும் ஆதியும் அறியொனு ஒருவனே
 எந்தையே ஈசனே எனப்பல சொல்லியே
 கந்தமா மலர்கொடு காலையும் மாலையும்
 வந்திப்பர் மலரடி வரங்கிளர் அடியரே.

4

சந்திரன் தவழ்தரும் சடையனே விடையனே
 இந்திரன் முதலியோர் இறைஞ்சிடும் இறைவனே
 சுந்தரர்க் காகமுன் தூதுசெல் சோதியே
 எந்தையே எனச்சொலி ஏத்துவார் அடியரே.

5

குருபதம் பணிதல்

சிவலை ருவனே திசைமுக குறைன்
 சிவலை ருவனே திருமா லானைன்
 சிவலை ருவனே சிருருத்திர குறைன்
 சிவலை ருவனென் சிந்ததங்கின் ரூனே.

1

நேரிசையாசிரியப்பா

எப்பவோ முடிந்த காரிய மிங்தெனச்
 செப்பிடு மாசான் சேவடி
 முப்பொழு தேத்த முன்விளை அறுமே.

அப்படித் தானிஃது அன்றுதொட் டின்றெனச்
 செப்பிடு மாசான் சேவடி
 முப்பொழு தேத்த முன்விளை அற்மே.

2

குறள்வெண்செங்குறை

எல்லாம் வல்ல இறைவன் சேவடி
 பொல்லாங் ககலப் போற்றுவம் யாமே
 ஒருகுறை இல்லையென் றுண்மையைக் கூறும்
 குருபதம் ஏத்தக் கூடும்நல் விளையே.

3

நாள்களுக் கஞ்சலன் நவைகள் செய்திடும்
 கோள்களுக் கஞ்சலன் குணமில் வெள்ளையன்
 சூள்களுக் கஞ்சலன் சுவாமி ! உன்மலர்த்
 தாள்களுக் கஞ்சியே சரணம் புக்கயான்.

4

ஆக்குவ துயிரெலாம் அருளின் துணைகொடே
 காக்குவ தவ்வுயிர் கருணை யானை
 போக்குவ தவ்வுயிர் பொன்னடிக் காமெனில்
 ஆக்கமுங் கேடுமுன் ஆணையே யல்லவோ.

5

வாமன மே

அன்பு சிவமென் றருளாளர் சொன்னமோழி
என்புருகச் செய்யுமன்றே என்பின்னே வாமனமே !
மண்புகுந்த மாலும் மலரோனுங் காணரிய
எண்குணத்தான் பொன்னடியை ஏத்தன்பின்

வாமனமே ! 1

கண்ணிறைந்த செல்வத்தைக் கங்குல்பகல் காணுமல்
உண்ணிறைந்த பேரன்பால் ஒதவென்பின் வாமனமே !
பொன்போலும் மேனியனைப் பூரணனைப் புண்ணியனை
என்போல நின்றுளை ஏத்தன்பின் வாமனமே ! 2

தன்னெப்பா ரில்லாத தத்துவனைத் தண்ணருளைச்
சுண்ணவென் ணீற்றுளைத் தொழுவென்பின் வாமனமே !
ஒன்றுய் இரண்டாய் ஒருமூன்றுய் நின்றுளை
என்றுயாய் நின்றுளை ஏத்தவென்பின் வாமனமே ! 3

உணர்ந்தார்க் குணர்வரிய ஒங்கார மெய்ப்பொருளைக்
கணந்தான் மறவாமல் கைதொழுவா என்மனமே !
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தெள்ளமுதைத் தெய்வத்தை
ஏத்திக்கும் போற்று தற்கு என்பின்னே வாமனமே ! 4

முத்திக்கு வித்தான மூவா முழுமுதலைப்
பத்திக்க என்பின்னே பறந்துவா என்மனமே !
சத்தி சிவமாகித் தண்ணிலையிற் பிரியாத
வித்தகனைப் போற்றுதற்கு விரைந்தென்பின்
வாமனமே ! 5

சிவநாமஞ் சொல்லுவோம்

இராகம்—நாட்டை. தாளம்—ரூபகம்

பல்லவி

நாமஞ் சொல்லுவோம்—சிவ
நாமஞ் சொல்லுவோம்.

சரணம்

நாமஞ் சொல்லுவோம் நமனை வெல்லுவோம்
நாமே அவனென்று நடந்து செல்லுவோம். (நா) 1

சோம சுந்தரன் பாதங் காணுவோம்
சும்மா இருக்கின்ற சூட்சம் பேணுவோம். (நா) 2

சினத்தைக் கொல்லுவோம் மனத்தை வெல்லுவோம்
அனைத்து மஹனென்று அகத்தி லெண்ணுவோம்.
(நா) 3

கையில் மலர் கொண்டு காலை மாலையும்
செய்ய மேனியன் அடியில் வீழுவோம். (நா) 4

என்பு பூண்டவன் என்னை யாண்டவன்
இவனை வேண்டினால் என்று மின்பமே. (நா) 5

சிரித்து முப்புர மெரித்த தேவனை
சிந்தை செய்குவோர் தேவராவரே. (நா) 6

கமல நான்முகன் கண்ணன் காண்கிலான்
எமது நாயகன் என்பர் பெரியரே. (நா) 7

வழிகள் இரண்டையு மடைக்க வல்லவர்
ஓழியா இன்பத்தி ஒற்று வாழ்வரே. (நா) 8

தெனும் பாவினு மினிய தெய்வத்தை
நானும் நீயுமாய் நாளும் போற்றுவோம். (நா) 9

·முழு முன்மை ·

நிலையியலாசிரியப்பா

அன்பே சிவமெனு மான்றேர் வாக்கை
 யென்பே யுருக வெடுத் தெடுத் தோதும்
 சிவதொண்ட னென்னுஞ் சின்னக் குழங்கை
 சிவபெருமான்றன் திருவரு ளாலே
 எவருமுவப்ப யாழ்ப்பாணத்திற்
 பவவரு டத்துப் பன்னுமார் கழிமதி
 அவதரித் தானவன் றலையனை வோருங்
 கவனமாய்க் கண்ணை இமைகாப் பதுபோல்
 வளர்த்து வந்தார் வருட மாறளவுங்
 தளர்ச்சி யென்பது தான்றி யாதே . . .
 பலன்கருதாது பணியாற் றுதலே
 நலந்தரு கரும யோகமென் றடியார் . . .
 அறிந்தே யாற்றின ராத ளாலே
 அடியே னவர்தம் மழகிய பொன்னடி
 முடிமிசைச் சூடினன் முழுதுமுன் மையே.

மலர் 6 : இதழ் 12—1940

·முத்து நற்றமிழ் நாடனே

அந்தி சந்தியுஞ் சிந்திக்கு மெய்யன்பர்
 பந்த பாசங்க ஹர்க்கும் பரிசினன்
 அந்த மாதியு மில்லா வியல்பினன்
 இந்த ஸங்கை யெழில்நக ரானே.

1

ஆடு பாம்பணிந் தம்பலத் தாடுவான்
 பாடு வார்பவங் தீர்த்திடும் பண்பினன்
 ஒடு கங்கை யுடன்வைத்த சென்னியன்
 நாடு மீழத்து நற்றமிழ் நாடனே.

2

இருவினை வந்தெனித் தாக்கா திருக்கவும்
கருவி கரணமென் கட்டளை கேட்கவும்
அருவி கண்களி லாதை பெருகவும்
தருக யருளீழத் தண்ணக ரானே.

3

சுவது கடைப்பிடித் தென்று மொழுகவும்
நோவது பேசாது நோன்பைப் பிடிக்கவும்
சாவது வந்தாலு முன்மையிற் றழைக்கவும்
தேவர்தொழு மிலங்கைத் திருநக ரானே..

4

ஊனு யுயிரா யுடலா யுறுப்பாய்க்
கோனைய்க் குருவாய்ச் சிடனைய் நீங்கின்றூய்
யானு ரறிவே னம்பலத் தரசே
தேனேர் இலங்கைத் திருநக ரானே.

5

உண்டான போதுநா னுற்றூர்க் குதவவும்
சண்டாள் ரோடுசச் சரவின்றி வாழுவும்
கண்டொன்று சொல்லாமற் காலங் கழிக்கவும்
மண்டலம் புகழிலங்கை மாங்க ரானே.

6

ஐயா றகலாத வானந்தக் கூத்தனே
தையலாள் தன்னைப் பிரியாத தாணுவே
மையல்சேர் மாரனை நீறுசெய் வள்ளலே
தெய்வமே யீழச் செழுநக ரானே.

7

ஓப்பற்ற தெய்வமே உயிருக்கு ஞயிரே
தப்பற்ற மாதவர் தாங்தொழுங் கோவே
துப்பிதழ் மடங்தை சேவிக்குஞ் செல்வமே
இப்புவி யீழத் தெழிலங்க ரானே.

8

ஒதுவார் தீவினை உடன்தீர்க்குஞ் தெய்வமே
மாதுமை பாகனே மான்மழுக் கையனே
பாதுகாப் பதுகடன் பாரேழு முன்னிடம்
மீதுநீ கிருபைவை வேலையிலங் கையானே.

9